

รวมระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี
หนังสือตอบข้อหารือ และคดีปกครอง
เกี่ยวกับการลาของข้าราชการ

รวมระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี
หนังสือตอบข้อหารือ และคดีปกครอง
เกี่ยวกับการลาของข้าราชการ

รวบรวมโดย
นายเสมอ กาฬภักดี

เรื่องในเล่ม

รวมระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี หนังสือตอบข้อหารือ และคดีปกครอง เกี่ยวกับการลาของข้าราชการ ในเล่มนี้มีอยู่หลายเรื่องด้วยกัน สรุปดังนี้

๑. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมแบบ ใบลาประเภทต่างๆ

๒. หนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับการลาพักผ่อนประจำปี สรุปว่าในระหว่างการลาศึกษา โดยที่ไม่ได้ลาพักผ่อนเลย นั้น ก็สามารถนำสิทธิวันลามาสะสมได้ตามระเบียบ

๓. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยบำเหน็จความชอบสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ สรุปว่าเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้ปฏิบัติงาน ในหน้าที่ประจำในจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า ๓ เดือน มีสิทธิลาพักผ่อน ประจำปีในปีหนึ่งได้เพิ่มขึ้นอีก ๑๕ วันทำการถ้าในปีใด เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดมิได้ลาพักผ่อน ประจำปี หรือลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบ ๒๐ วันทำการ ให้สะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีนั้น รวมเข้ากับปีต่อ ๆ ไปได้ แต่วันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกิน ๔๕ วันทำการ

๔. ข้อหารือกรณีการคลอดบุตรก่อนกำหนดทำให้แท้งบุตร จะต้องลาป่วย หรือลา คลอดบุตร

๕. บทความ เรื่องการคลอดบุตรจะลาล่วงหน้าก่อนการคลอดได้กี่วัน และอายุครรภ์ ในการแท้งบุตรที่จะถือว่าเป็นการลาคลอดบุตร หรือลาป่วย รวมทั้งการลาไปตรวจครรภ์ การลาเพราะมีอาการแพ้ท้อง และการลาเนื่องจากแท้งบุตรในขณะตั้งครรภ์น้อยกว่า ๒๘ สัปดาห์ จะต้องลากิจส่วนตัว หรือลาป่วย

๖. บทความ คอลัมภ์ “เวทีนี้มีคำตอบ” ของจุลสารกลุ่มบริหารงานบุคคล ถาม-ตอบ เกี่ยวกับการเรื่องการลาคลอดบุตร ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร และการลาอุปสมบท

๗. หนังสือตอบข้อหารือ กรณีข้าราชการที่ถูกขังในคดี จะต้องลากิจส่วนตัวหรือ ลาพักผ่อน และการจ่ายเงินเดือนในระหว่างถูกขัง (หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๙๐๔/๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

๘. มติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักงานอัยการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๙๐๔/ว ๒๗๐ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ เกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ เพราะถูกขังในคดีอาญาตามคำพิพากษาของศาล

๙. ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๕/๒๕๕๒ สรุปว่าเมื่อนาย พ. มิได้เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตั้งแต่วันที่ถูกคุมขังเป็นต้นมา และวันที่มิได้ปฏิบัติหน้าที่ก็มีใช้วันลาที่จะถือเป็นวันปฏิบัติงานตามระเบียบ ฯ จึงไม่มีสิทธิได้รับ เงินเดือนตั้งแต่วันที่มิได้เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๑๐. หนังสือตอบข้อหารือกรณีที่ข้าราชการลาศึกษาฯ แล้วมาขึ้นเวรปฏิบัติงานนอกเวลา ราชการและรับเงินค่าตอบแทน (ไม่ได้)

๑๑.กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้าง ในระหว่างการลาประเภทต่างๆ

๑๒.หนังสือตอบข้อหารือเกี่ยวกับการลาอุปสมบทของข้าราชการในประเด็นต่างๆ

๑๓.พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท และแบบหนังสือแสดงการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท

๑๔. คำสั่งของปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท ให้กับอธิบดีและผู้ว่าราชการจังหวัด (คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕๐๒/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๑)

๑๕. คำสั่งของปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบอำนาจในการพิจารณาหรืออนุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท ให้กับอธิบดีและผู้ว่าราชการจังหวัด

๑๖. ตัวอย่างคดีปกครองเกี่ยวกับการลา

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการลาของข้าราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับการปฏิบัติราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๓) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๔ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัย ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ความรวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดทบวง และรองปลัดกระทรวง ผู้เป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ

“หัวหน้าส่วนราชการชั้นตรง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวง ในฐานะผู้บังคับบัญชาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง หรือสำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะหรือไม่มีฐานะเป็นกรมซึ่งขึ้นตรงต่อ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีกฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติราชการชั้นตรง หรืออยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า อธิบดี หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมี ฐานะเป็นกรม หัวหน้าส่วนราชการซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีฐานะเป็นอธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด และให้หมายความรวมถึงเลขาธิการรัฐมนตรีในฐานะผู้บังคับบัญชาสำนักงานรัฐมนตรีด้วย

“เข้ารับการตรวจเลือก” หมายความว่า เข้ารับการตรวจเลือกเพื่อรับราชการเป็นทหาร กองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

“เข้ารับการเตรียมพล” หมายความว่า เข้ารับการระดมพล เข้ารับการตรวจสอบพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อม พร้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

“ลาติดตามคู่สมรส” หมายความว่า ลาติดตามสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศหรือทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในต่างประเทศตั้งแต่ ๑ ปีขึ้นไปตามความต้องการของทางราชการตามพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ แต่ไม่รวมถึงกรณีที่คู่สมรสลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๖ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง และข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ

ในกรณีที่กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเทียบเท่ากรม มีเหตุพิเศษซึ่งจะต้องวางหลักเกณฑ์และขั้นตอนวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการลาประเภทใดเพิ่มเติมหรือแตกต่างไปจากที่ระเบียบนี้กำหนด ให้ดำเนินการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติให้กำหนดระเบียบเป็นการเฉพาะได้ ทั้งนี้ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๗ การลาทุกประเภทตามระเบียบนี้ ถ้ามีกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเกี่ยวกับการลาประเภทใดไว้เป็นพิเศษ ผู้ลาและผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลาประเภทนั้นด้วย

ข้อ ๘ ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลา และการใช้อำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาสำหรับข้าราชการแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามตารางที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ส่วนราชการหรือหน่วยงานใดมีข้าราชการหลายประเภท ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาของส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นมีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาสำหรับข้าราชการทุกประเภทที่อยู่ในสังกัดส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาตามระเบียบนี้ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ และมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจรอขออนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาตได้ ให้ผู้ลาเสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตชั้นเหนือขึ้นไปเพื่อพิจารณา และเมื่ออนุญาตแล้วให้แจ้งให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามระเบียบนี้ทราบด้วย

ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาจะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น เป็นผู้พิจารณาหรืออนุญาตแทนก็ได้โดยให้คำนึงถึงระดับตำแหน่งและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจเป็นสำคัญ

การลาของข้าราชการในช่วงก่อนและหลังวันหยุดราชการประจำปีหรือวันหยุดราชการประจำปีเพื่อให้มีวันหยุดต่อเนื่องกัน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตใช้ดุลพินิจตามความเหมาะสม และจำเป็นที่จะอนุญาตให้ลาได้ โดยมีให้เสียหายแก่การปฏิบัติราชการ

ข้อ ๙ ข้าราชการผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการ ณ หน่วยงานอื่นใดของทางราชการ หากประสงค์จะลาป่วย ลาค่อดบุตร ลากิจส่วนตัว ลาพักผ่อน หรือลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลในระหว่างเวลาที่ไปช่วยราชการ ให้เสนอขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ไปช่วยราชการ แล้วให้หน่วยงานนั้นรายงานจำนวนวันลาให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้นั้นทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

การลาประเภทอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เสนอขออนุญาตลาต่อผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาของส่วนราชการเจ้าสังกัดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับการลาประเภทนั้น

ข้อ ๑๐ การนับวันลาตามระเบียบนี้ให้นับตามปีงบประมาณ

การนับวันลาเพื่อประโยชน์ในการเสนอหรือจัดส่งใบลา อนุญาตให้ลา และคำนวณวันลาให้นับต่อเนื่องกันโดยนับวันหยุดราชการที่อยู่ในระหว่างวันลาประเภทเดียวกันรวมเป็นวันลาด้วย เว้นแต่การนับเพื่อประโยชน์ในการคำนวณวันลาสำหรับวันลาป่วยที่มีใช้วันลาป่วยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ วันลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรวันลากิจส่วนตัว และวันลาพักผ่อน ให้นับเฉพาะวันทำการ

การลาป่วยหรือลากิจส่วนตัวซึ่งมีระยะเวลาต่อเนื่องกัน จะเป็นในปีงบประมาณเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ให้นับเป็นการลาครั้งหนึ่ง ถ้าจำนวนวันลาครั้งหนึ่งรวมกันเกินอำนาจของผู้มีอำนาจอนุญาตระดับใด ให้นำใบลาเสนอขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ลากิจส่วนตัวซึ่งมิใช่ลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๒ หรือลาพักผ่อน ซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการระหว่างการลาก็ได้

การลาของข้าราชการที่ถูกเรียกกลับมาปฏิบัติราชการระหว่างการลา ให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติราชการ เว้นแต่ผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นว่าการเดินทางต้องใช้เวลา ให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันเดินทางกลับ

การลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่าย ให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทของการลานั้น ๆ

ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลา หากประสงค์จะยกเลิกวันลาที่ยังไม่ได้หยุดราชการ ให้เสนอขอยกเลิกวันลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลา และให้ถือว่าการลาเป็นอันสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๑ เพื่อควบคุมให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการในสังกัด โดยมีสาระสำคัญตามตัวอย่างท้ายระเบียบนี้ หรือจะใช้เครื่องบันทึกเวลาการปฏิบัติราชการแทนก็ได้

ในกรณีจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงหรือหัวหน้าส่วนราชการจะกำหนดวิธีลงเวลา การปฏิบัติราชการ หรือวิธีควบคุมการปฏิบัติราชการของข้าราชการที่มีการปฏิบัติราชการในลักษณะพิเศษ เป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่จะต้องมีหลักฐานให้สามารถตรวจสอบวันเวลาการปฏิบัติ ราชการได้ด้วย

ข้อ ๑๒ การลาให้ใช้ใบลาตามแบบท้ายระเบียบนี้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นหรือรีบด่วนจะใช้ ใบลาที่มีข้อความไม่ครบถ้วนตามแบบหรือจะลาโดยวิธีการอย่างอื่นก็ได้ แต่ต้องส่งใบลาตามแบบในวันแรก ที่มาปฏิบัติราชการ

ส่วนราชการอาจนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาประยุกต์ใช้ในการเสนอใบลา อนุญาตให้ลา และยกเลิกวันลา สำหรับการลาป่วย ลาพักผ่อน หรือลากิจส่วนตัวซึ่งมิใช่ลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตร ตามข้อ ๒๒ ก็ได้ ทั้งนี้ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวจะต้องเป็นระบบที่มีความปลอดภัย รัดกุม สามารถตรวจสอบตัวบุคคล และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการลาเป็นหลักฐานในราชการได้

ข้อ ๑๓ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศในระหว่างการลาตามระเบียบนี้ หรือในระหว่าง วันหยุดราชการ ให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงหรือ หัวหน้าส่วนราชการ

ในกรณีที่ข้าราชการตามวรรคหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงให้เสนอขออนุญาต ต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ถ้าเป็นหัวหน้าส่วนราชการให้เสนอขออนุญาตต่อปลัดกระทรวงหรือหัวหน้า ส่วนราชการขึ้นตรง แล้วแต่กรณี

การอนุญาตของหัวหน้าส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง เมื่ออนุญาตแล้วให้รายงานปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง แล้วแต่กรณี ทราบด้วย

ข้อ ๑๔ การขออนุญาตไปต่างประเทศซึ่งอยู่ติดเขตแดนประเทศไทย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอในท้องที่ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศนั้นมีอำนาจอนุญาตให้ข้าราชการในราชการ บริหารส่วนภูมิภาคในสังกัดจังหวัดหรืออำเภอนั้น ๆ ไปประเทศนั้นได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๗ วัน และ ๓ วัน ตามลำดับ

ข้อ ๑๕ ข้าราชการผู้ใดไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้นั้นเนื่องจากพฤติการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้น กับบุคคลทั่วไปในท้องที่นั้น หรือพฤติการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นกับข้าราชการผู้นั้นและมิได้เกิดจากความประมาท เลินเล่อหรือความผิดของข้าราชการผู้นั้นเอง โดยพฤติการณ์พิเศษดังกล่าวร้ายแรงจนเป็นเหตุขัดขวาง ทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการ ณ สถานที่ตั้งตามปกติ ให้ข้าราชการผู้นั้นรับรายงานพฤติการณ์ ที่เกิดขึ้นรวมทั้งอุปสรรคขัดขวางที่ทำให้มาปฏิบัติราชการไม่ได้ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้า ส่วนราชการขึ้นตรงหรือหัวหน้าส่วนราชการทันทีในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ในกรณีที่ข้าราชการตามวรรคหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงให้รายงานต่อรัฐมนตรี เจ้าสังกัด ถ้าเป็นหัวหน้าส่วนราชการให้รายงานต่อปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง หรือหัวหน้าส่วนราชการ เห็นว่าการที่ข้าราชการผู้นั้นไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้เป็นเพราะพฤติการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้การหยุดราชการของข้าราชการผู้นั้นไม่นับเป็นวันลาตามจำนวนวันที่ไม่มาปฏิบัติราชการได้ อันเนื่องมาจากพฤติการณ์พิเศษดังกล่าว ถ้าเห็นว่าไม่เป็นพฤติการณ์พิเศษ ให้ถือว่าวันที่ข้าราชการ ผู้นั้นไม่มาปฏิบัติราชการเป็นวันลาบางส่วนตัว

ข้อ ๑๖ การให้ได้รับเงินเดือนระหว่างการลา ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการจ่าย เงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

หมวด ๒

ประเภทการลา

ข้อ ๑๗ การลาแบ่งออกเป็น ๑๑ ประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) การลาป่วย
- (๒) การลาค่อดบุตร
- (๓) การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร
- (๔) การลากิจส่วนตัว
- (๕) การลาพักผ่อน
- (๖) การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจญ์
- (๗) การลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล
- (๘) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน
- (๙) การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ
- (๑๐) การลาติดตามคู่สมรส
- (๑๑) การลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

ส่วนที่ ๑

การลาป่วย

ข้อ ๑๘ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชา ตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ในกรณีจำเป็น จะเสนอหรือจัดส่งใบลา ในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นมีอาการป่วยจนไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว

การลาป่วยตั้งแต่ ๓๐ วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองของแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและ
รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแนบไปกับใบลาด้วย ในกรณีจำเป็นหรือเห็นสมควร
ผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งให้ใช้ใบรับรองของแพทย์อื่นซึ่งผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบแทนก็ได้

การลาป่วยไม่ถึง ๓๐ วัน ไม่ว่าจะเป็นการลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งติดต่อกัน ถ้าผู้มีอำนาจ
อนุญาตเห็นสมควร จะสั่งให้มีใบรับรองของแพทย์ตามวรรคสามประกอบใบลา หรือสั่งให้ผู้ลาไปรับ
การตรวจจากแพทย์ของทางราชการเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตก็ได้

ส่วนที่ ๒

การลาค่อดบุดร

ข้อ ๑๙ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาค่อดบุดร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชา
ตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่น
ลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว โดยไม่ต้องมีใบรับรอง
ของแพทย์

การลาค่อดบุดรจะลาในวันที่ลาค่อด ก่อน หรือหลังวันที่ลาค่อดบุดรก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้ว
ต้องไม่เกิน ๙๐ วัน

ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาค่อดบุดร และได้หยุดราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้ลาค่อดบุดร
ตามกำหนด หากประสงค์จะขอยกเลิกวันลาค่อดบุดรที่หยุดไป ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตอนุญาตให้ยกเลิก
วันลาค่อดบุดรได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลาปฏิบัติงานส่วนตัว

การลาค่อดบุดรคาบเกี่ยวกับการลาประเภทใดซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลาของการลาประเภทนั้น
ให้ถือว่า การลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาค่อดบุดรตั้งแต่วันเริ่มวันลาค่อดบุดร

ส่วนที่ ๓

การลาไปช่วยเหลือภรียาที่ลาค่อดบุดร

ข้อ ๒๐ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปช่วยเหลือภรียาโดยชอบด้วยกฎหมายที่ลาค่อดบุดร
ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลาภายใน
๙๐ วัน นับแต่วันที่ลาค่อดบุดร และให้มีสิทธิลาไปช่วยเหลือภรียาที่ลาค่อดบุดรครั้งหนึ่งติดต่อกันได้
ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

ผู้มีอำนาจอนุญาตตามวรรคหนึ่งอาจให้แสดงหลักฐานประกอบการพิจารณาอนุญาตด้วยก็ได้

ส่วนที่ ๔
การลากิจส่วนตัว

ข้อ ๒๑ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลากิจส่วนตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทัน จะเสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมระบุเหตุจำเป็นไว้ แล้วหยุดราชการไปก่อนก็ได้ แต่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้ผู้มีอำนาจอนุญาตทราบโดยเร็ว

ในกรณีมีเหตุพิเศษที่ไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลาก่อนตามวรรคหนึ่งได้ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมทั้งเหตุผลความจำเป็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตทันทีในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ข้อ ๒๒ ข้าราชการที่ลาตลอดบุตรตามข้อ ๑๙ แล้ว หากประสงค์จะลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรให้มีสิทธิลาต่อเนื่องจากการลาตลอดบุตรได้ไม่เกิน ๑๕๐ วันทำการ

ส่วนที่ ๕
การลาพักผ่อน

ข้อ ๒๓ ข้าราชการมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีงบประมาณหนึ่งได้ ๑๐ วันทำการ เว้นแต่ข้าราชการดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีที่ได้รับบรรจุเข้ารับราชการยังไม่ถึง ๖ เดือน

(๑) ผู้ซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครั้งแรก

(๒) ผู้ซึ่งลาออกจากราชการเพราะเหตุส่วนตัว แล้วต่อมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการอีก

(๓) ผู้ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งแล้วต่อมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการอีกหลัง ๖ เดือน นับแต่วันออกจากราชการ

(๔) ผู้ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น นอกจากกรณีไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร และกรณีไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ แล้วต่อมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการอีก

ข้อ ๒๔ ถ้าในปีใดข้าราชการผู้ใดมิได้ลาพักผ่อนประจำปี หรือลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบ ๑๐ วันทำการ ให้สะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อ ๆ ไปได้ แต่วันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกิน ๒๐ วันทำการ

สำหรับผู้ที่ได้รับราชการติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ให้มีสิทธินำวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันได้ไม่เกิน ๓๐ วันทำการ

ข้อ ๒๕ ให้ข้าราชการที่ประจำการในต่างประเทศในเมืองที่กำลังพัฒนาซึ่งตั้งอยู่ในภูมิภาคแอฟริกา ลาตินอเมริกา และอเมริกากลาง หรือเมืองที่มีความเป็นอยู่ยากลำบาก เมืองที่มีภาวะความเป็นอยู่ไม่ปกติ และเมืองที่มีสถานการณ์พิเศษ มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีหนึ่งได้เพิ่มขึ้นอีก ๑๐ วันทำการ สำหรับวันลาตามข้อนี้มีให้วันที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อไป

การกำหนดรายชื่อเมืองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๒๖ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาพักผ่อน ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้

ข้อ ๒๗ การอนุญาตให้ลาพักผ่อน ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ โดยมีให้เสียหายแก่ราชการ

ข้อ ๒๘ ข้าราชการประเภทใดที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาและมีวันหยุดภาคการศึกษา หากได้หยุดราชการตามวันหยุดภาคการศึกษาเกินกว่าวันลาพักผ่อนตามระเบียบนี้ ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ส่วนที่ ๖

การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจญ์

ข้อ ๒๙ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือข้าราชการที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งประสงค์จะลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตก่อนวันอุปสมบทหรือก่อนวันเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

ในกรณีมีเหตุพิเศษไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลาก่อนตามวรรคหนึ่ง ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นประกอบการลา และให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตที่จะพิจารณาให้ลาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๓๐ ข้าราชการที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทหรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ตามข้อ ๒๙ แล้ว จะต้องอุปสมบทหรือออกเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ภายใน ๑๐ วันนับแต่วันเริ่มลา และจะต้องกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ลาสิกขาหรือวันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยหลังจากการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ทั้งนี้ จะต้องนับรวมอยู่ในระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตการลา

ข้าราชการที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทหรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ และได้หยุดราชการไปแล้ว หากปรากฏว่ามีปัญหาอุปสรรคทำให้ไม่สามารถอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจญ์ตามที่ขอลาไว้ เมื่อได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติและขอยกเลิกวันลาให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๙ พิจารณาหรืออนุญาตให้ยกเลิกวันลาอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจญ์โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลาอีกส่วนตัว

ส่วนที่ ๗

การลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

ข้อ ๓๑ ข้าราชการที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการตรวจเลือก ให้รายงานลาต่อผู้บังคับบัญชา ก่อนวันเข้ารับการตรวจเลือกไม่น้อยกว่า ๔๘ ชั่วโมง ส่วนข้าราชการที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการเตรียมพลให้รายงานลาต่อผู้บังคับบัญชาภายใน ๔๘ ชั่วโมงนับแต่เวลารับหมายเรียกเป็นต้นไป และให้ไปเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพลตามวันเวลาในหมายเรียกนั้นโดยไม่ต้องรอรับคำสั่งอนุญาต และให้ผู้บังคับบัญชาเสนอรายงานลาไปตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง หรือหัวหน้าส่วนราชการ

ในกรณีที่ข้าราชการตามวรรคหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงให้รายงานลาต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ถ้าเป็นหัวหน้าส่วนราชการให้รายงานลาต่อปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ เมื่อข้าราชการที่ลาขึ้นพ้นจากการเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลแล้ว ให้มารายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติต่อผู้บังคับบัญชาภายใน ๗ วัน เว้นแต่กรณีที่มิเหตุจำเป็น ปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง หัวหน้าส่วนราชการ หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดตามข้อ ๓๑ อาจขยายเวลาให้ได้แต่รวมแล้วไม่เกิน ๑๕ วัน

ส่วนที่ ๘

การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน

ข้อ ๓๓ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงานในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ ยกเว้นผู้ว่าราชการจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุญาต

การอนุญาตของหัวหน้าส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง เมื่ออนุญาตแล้วให้รายงานปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง แล้วแต่กรณี ทราบด้วย

ในกรณีที่ข้าราชการตามวรรคหนึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ถ้าเป็นหัวหน้าส่วนราชการให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุญาต

ส่วนที่ ๙

การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๔ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อพิจารณาอนุญาต โดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การส่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

ข้อ ๓๕ ข้าราชการที่ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศที่มีระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี เมื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จ ให้รายงานตัวเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันครบกำหนดเวลาและให้รายงานผลเกี่ยวกับการลาไปปฏิบัติงานให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การรายงานผลเกี่ยวกับการลาไปปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้แบบรายงานตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ส่วนที่ ๑๐ การลาติดตามคู่สมรส

ข้อ ๓๖ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาติดตามคู่สมรส ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุญาตให้ลาได้ไม่เกิน ๒ ปี และในกรณีจำเป็นอาจอนุญาตให้ลาต่อได้อีก ๒ ปี แต่เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกิน ๔ ปี ถ้าเกิน ๔ ปีให้ลาออกจากราชการ

ในกรณีที่ข้าราชการตามวรรคหนึ่งเป็นปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

ข้อ ๓๗ การพิจารณาอนุญาตให้ข้าราชการลาติดตามคู่สมรส ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้โดยมิให้เสียหายแก่ราชการ แต่เมื่อรวมแล้วจะต้องไม่เกินระยะเวลาตามที่กำหนดในข้อ ๓๖ และจะต้องเป็นกรณีที่คู่สมรสอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือปฏิบัติงานในต่างประเทศเป็นระยะเวลาติดต่อกัน ไม่ว่าจะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในประเทศเดียวกันหรือไม่

ข้อ ๓๘ ข้าราชการที่ได้ลาติดตามคู่สมรสครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๓๖ ในระหว่างเวลาที่คู่สมรสอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศติดต่อกันคราวหนึ่งแล้ว ไม่มีสิทธิขอลาติดตามคู่สมรสอีก เว้นแต่คู่สมรสจะได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานประจำในประเทศไทย แล้วต่อมาได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศอีก จึงจะมีสิทธิขอลาติดตามคู่สมรสตามข้อ ๓๖ ได้ใหม่

ส่วนที่ ๑๑ การลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

ข้อ ๓๙ ข้าราชการผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ จนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ หากข้าราชการผู้นั้นประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ แล้วแต่กรณี มีสิทธิลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพครั้งหนึ่งได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ประสงค์จะลา แต่ไม่เกิน ๑๒ เดือน

ข้าราชการที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บจนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการเพราะเหตุอื่น นอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่ง และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาแล้วเห็นว่ายังสามารถรับราชการต่อไปได้ หากข้าราชการผู้นั้นประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็น ต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตพิจารณาให้ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านอาชีพดังกล่าวครั้งหนึ่งได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ประสงค์จะลา แต่ไม่เกิน ๑๒ เดือน

หลักสูตรตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องเป็นหลักสูตรที่ส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์การการกุศลอื่นเป็นสาธารณะหรือสถาบันที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานของทางราชการ เป็นผู้จัด หรือร่วมจัด

ข้อ ๔๐ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตามข้อ ๓๙ ให้เสนอหรือ จัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตพร้อมแสดงหลักฐานเกี่ยวกับ หลักสูตรที่ประสงค์จะลา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) เพื่อพิจารณาอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว จึงจะหยุดราชการเพื่อไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพได้

หมวด ๓

การลาของข้าราชการการเมือง

ข้อ ๔๑ การลาทุกประเภทและการไปต่างประเทศของนายกรัฐมนตรี ให้อยู่ในดุลพินิจ ของนายกรัฐมนตรี และแจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบ

ข้อ ๔๒ การลาทุกประเภทและการไปต่างประเทศของข้าราชการการเมือง ให้เป็นอำนาจ ของนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล หรือในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัด รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๔๓ การลาทุกประเภทและการไปต่างประเทศของข้าราชการการเมืองกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครหรือประธานสภากรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ตารางหมายเลข ๑
การลาของข้าราชการพลเรือน

ผู้มีอำนาจพิจารณาหรือนุญาต	ผู้ลา	ประเภทการลา											
		วันอนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน		ลาตลอดบุตร	ลาไปช่วยเหลือภริยา ที่ตลอดบุตร	ลาพักผ่อน	ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์	ลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการศึกษาเตรียมพล	ลาศึกษา ฝึกอบรมฯ		ลาไปปฏิบัติงาน ในองค์การระหว่างประเทศ	ลาติดตามคู่สมรส	ลาไปฟื้นฟู สมรรถภาพด้านอาชีพ
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว						ต่างประเทศ	ในประเทศ			
นายกรัฐมนตรีในฐานะ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด	ข้าราชการทุกตำแหน่ง ในสังกัด	✓ (ตามที่เห็น สมควร)	✓ (ตามที่เห็น สมควร)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓ (๑๒ เดือน)
ปลัดกระทรวง	ข้าราชการทุกตำแหน่ง ในสังกัด	✓ (ตามที่เห็น สมควร)	✓ (ตามที่เห็น สมควร)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓ (๑๒ เดือน)
หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง	ข้าราชการทุกตำแหน่ง ในสังกัด	✓ (ตามที่เห็น สมควร)	✓ (ตามที่เห็น สมควร)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓ (๑๒ เดือน)
หัวหน้าส่วนราชการ (ยกเว้นผู้ว่าราชการจังหวัด)	ข้าราชการทุกตำแหน่ง ในสังกัด	✓ (๑๒๐ วัน)	✓ (๔๕ วัน)	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	-	✓ (๖ เดือน)
ผู้ว่าราชการจังหวัด	ข้าราชการทุกตำแหน่ง ในสังกัด	✓ (๑๒๐ วัน)	✓ (๔๕ วัน)	✓	✓	✓	-	✓	-	-	-	-	-

ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต	ผู้ลา	ประเภทการลา											
		วันอนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน		ลาตลอดบุตร	ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร	ลาพักผ่อน	ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์	ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล	ลาศึกษาฝึกอบรมฯ		ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ	ลาติดตามคู่สมรส	ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว						ต่างประเทศ	ในประเทศ			
ผู้อำนวยการสำนัก/กอง หัวหน้าสำนัก/กอง เลขานุการกรม หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนัก/กอง หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ	ข้าราชการทุกตำแหน่งในสำนัก/กอง หรือเทียบเท่าสำนัก/กอง ส่วนราชการประจำจังหวัด อำเภอ หรือกิ่งอำเภอ	✓ (๖๐ วัน)	✓ (๓๐ วัน)	✓	-	✓	-	-	-	-	-	-	-
หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ	ข้าราชการทุกตำแหน่งในส่วนราชการประจำอำเภอ	✓ (๓๐ วัน)	✓ (๑๕ วัน)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : ✓ หมายถึง มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาประเภทนั้น

ตารางหมายเลข ๒
การลาของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต	ผู้ลา	ประเภทการลา											
		วันอนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน		ลาตลอดบุตร	ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร	ลาพักผ่อน	ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์	ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล	ลาศึกษาฝึกอบรบฯ		ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ	ลาติดตามคู่สมรส	ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว						ต่างประเทศ	ในประเทศ			
รัฐมนตรีเจ้าสังกัด	ข้าราชการทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (ตามที่เห็นสมควร)	✓ (ตามที่เห็นสมควร)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓ (๑๒ เดือน)
เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา	ข้าราชการทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (ตามที่เห็นสมควร)	✓ (ตามที่เห็นสมควร)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓ (๑๒ เดือน)
อธิการบดี	ข้าราชการทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (๑๒๐ วัน)	✓ (๔๕ วัน)	✓	✓	✓	-	✓	✓	✓	-	-	✓ (๖ เดือน)
คณบดี หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการกอง/หัวหน้ากอง เลขานุการคณะหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง	ข้าราชการทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (๖๐ วัน)	✓ (๓๐ วัน)	✓	-	✓	-	-	-	-	-	-	-

ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต	ผู้ลา	ประเภทการลา											
		วันอนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน		ลาตลอดบุตร	ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร	ลาพักผ่อน	ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์	ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล	ลาศึกษาฝึกอบรมฯ		ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ	ลาติดตามคู่สมรส	ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว						ต่างประเทศ	ในประเทศ			
หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา	ข้าราชการทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (๔๐ วัน)	✓ (๒๐ วัน)	✓	-	✓	-	-	-	-	-	-	-
หัวหน้าฝ่าย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าฝ่าย	ข้าราชการทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (๓๐ วัน)	✓ (๑๕ วัน)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : ✓ หมายถึง มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาประเภทนั้น

ตารางหมายเลข ๓
การลาของข้าราชการตำรวจ

ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต	ผู้ลา	ประเภทการลา											
		วันอนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน		ลาคลอดบุตร	ลาไปช่วยเหลือภริยา ที่คลอดบุตร	ลาพักผ่อน	ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์	ลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพล	ลาศึกษา ฝึกอบรมฯ		ลาไปปฏิบัติงาน ในองค์การระหว่างประเทศ	ลาติดตามคู่สมรส	ลาไปฟื้นฟู สมรรถภาพด้านอาชีพ
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว						ต่างประเทศ	ในประเทศ			
นายกรัฐมนตรี	ข้าราชการตำรวจ ทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (ตามที่เห็น สมควร)	✓ (ตามที่เห็น สมควร)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓ (๑๒ เดือน)
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	ข้าราชการตำรวจ ทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (ตามที่เห็น สมควร)	✓ (ตามที่เห็น สมควร)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	✓	✓ (๑๒ เดือน)
ผู้บัญชาการ	ข้าราชการตำรวจ ทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (๑๒๐ วัน)	✓ (๔๕ วัน)	✓	-	✓	-	✓	-	-	-	-	✓ (๖ เดือน)
ผู้บังคับการ/รองผู้บังคับการ ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยงาน	ข้าราชการตำรวจ ทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (๖๐ วัน)	✓ (๓๐ วัน)	✓	-	✓	-	-	-	-	-	-	-
ผู้กำกับการ/รองผู้กำกับการ ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยงาน	ข้าราชการตำรวจ ทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (๖๐ วัน)	✓ (๓๐ วัน)	✓	-	✓	-	-	-	-	-	-	-
สารวัตรสถานีตำรวจ/ สารวัตรตรวจคนเข้าเมือง จังหวัด/สารวัตรด่านตรวจ คนเข้าเมือง	ข้าราชการตำรวจ ทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (๓๐ วัน)	✓ (๑๕ วัน)	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-

ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต	ผู้ลา	ประเภทการลา											
		วันอนุญาตครั้งหนึ่งไม่เกิน		ลาตลอดบุตร	ลาไปช่วยเหลือภริยา ที่คลอดบุตร	ลาพักผ่อน	ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์	ลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพล	ลาศึกษา ฝึกอบรมฯ		ลาไปปฏิบัติงาน ในองค์การระหว่างประเทศ	ลาติดตามคู่สมรส	ลาไปฟื้นฟู สมรรถภาพด้านอาชีพ
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว						ต่างประเทศ	ในประเทศ			
สารวัตรหัวหน้างาน	ข้าราชการตำรวจ ทุกตำแหน่งในสังกัด	✓ (๓๐ วัน)	✓ (๑๕ วัน)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : ✓ หมายถึง มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาประเภทนั้น

(ตัวอย่าง)

บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการ

วันที่ .. เดือน พ.ศ.

สำนัก/กอง

กรม

ลำดับที่	ชื่อ-ชื่อสกุล (ตัวบรรจง)	เวลามา	ลายมือชื่อ	เวลากลับ	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑.						
๒.						
๓.						
๔.						
๕.						
๖.						
๗.						
๘.						
๙.						
๑๐.						

ข้าราชการทั้งหมด คน

ตำแหน่งว่าง คน

ยืมตัวมาช่วยราชการ คน

มาปฏิบัติราชการ คน

ไปราชการ คน

มาสาย คน

ไม่มาปฏิบัติราชการ คน

ผู้ตรวจ

(หัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบงานการเจ้าหน้าที่)

หมายเหตุ ชื่อ ชื่อสกุล จะพิมพ์หรือให้ผู้ลงชื่อเป็นผู้เขียนด้วยตัวบรรจงก็ได้

แบบใบลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว

(เขียนที่)

วันที่ ... เดือน พ.ศ.

เรื่อง

(คำขึ้นต้น)

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ระดับสังกัด

☐ ป่วย

ขอลา ☐ กิจส่วนตัว เนื่องจาก

☐ คลอดบุตร

ตั้งแต่วันที่ .. เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ .. เดือน พ.ศ. มีกำหนด .. วัน

ข้าพเจ้าได้ลา ☐ ป่วย ☐ กิจส่วนตัว ☐ คลอดบุตร ครั้งสุดท้ายตั้งแต่วันที่ .. เดือน พ.ศ.

ถึงวันที่ .. เดือน พ.ศ. มีกำหนด .. วัน ในระหว่างลาจะติดต่อข้าพเจ้าได้ที่

..... หมายเลขโทรศัพท์

(ลงชื่อ)

(.....)

สถิติการลาในปีงบประมาณนี้

ประเภทลา	ลามาแล้ว	ลาครั้งนี้	รวมเป็น	ความเห็นผู้บังคับบัญชา
ป่วย	(วันทำการ)	(วันทำการ)	(วันทำการ)	
กิจส่วนตัว	(วันทำการ)	(วันทำการ)	(วันทำการ)	(ลงชื่อ)..... (.....)
คลอดบุตร				(ตำแหน่ง)..... วันที่ .. / .. / ..

(ลงชื่อ) ผู้ตรวจสอบ

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

คำสั่ง

☐ อนุญาต

☐ ไม่อนุญาต

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

วันที่ .. / .. / ..

แบบใบลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร

(เขียนที่)

วันที่ ... เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร

(คำขึ้นต้น)

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ระดับสังกัด

มีความประสงค์ลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายชื่อ

ซึ่งคลอดบุตรเมื่อวันที่ .. เดือน พ.ศ. จึงขออนุญาตลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรตั้งแต่วันที่ .. เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ .. เดือน พ.ศ. มีกำหนด .. วันทำการ

ในระหว่างลาจะติดต่อข้าพเจ้าได้ที่

..... หมายเลขโทรศัพท์

(ลงชื่อ)

(.....

ความเห็นผู้บังคับบัญชา

.....

.....

(ลงชื่อ)

(.....

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

คำสั่ง

☐ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต

.....

.....

(ลงชื่อ)

(.....

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

แบบใบลาพักผ่อน

(เขียนที่)

วันที่ ... เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอลาพักผ่อน

(คำขึ้นต้น)

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ระดับ สังกัด

มีวันลาพักผ่อนสะสม .. วันทำการ มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีนี้อีก .. วันทำการ รวมเป็น .. วันทำการ

ตั้งแต่วันที่ .. เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ .. เดือน พ.ศ. มีกำหนด .. วัน

ในระหว่างลาจะติดต่อข้าพเจ้าได้ที่

..... หมายเลขโทรศัพท์

(ลงชื่อ)

(.....)

สถิติการลาในปีงบประมาณนี้

ลามาแล้ว (วันทำการ)	ลาครั้งนี้ (วันทำการ)	รวมเป็น (วันทำการ)

(ลงชื่อ) ผู้ตรวจสอบ ความเห็นผู้บังคับบัญชา

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

คำสั่ง

☐ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

แบบใบลาอุปสมบท

(เขียนที่)

วันที่ . . . เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอลาอุปสมบท

(คำขึ้นต้น)

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ระดับสังกัด

เกิดวันที่ . . เดือน พ.ศ. เข้ารับราชการเมื่อวันที่ . . เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า ☐ ยังไม่เคย ☐ เคย อุปสมบท บัดนี้มีศรัทธาจะอุปสมบทในพระพุทธศาสนา
ณ วัด ตั้งอยู่ ณ

. หมายเลขโทรศัพท์ กำหนดอุปสมบท

วันที่ . . เดือน พ.ศ. และจะจำพรรษาอยู่ ณ วัด

ตั้งอยู่ ณ จึงขออนุญาตลาอุปสมบท

ตั้งแต่วันที่ . . เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ . . เดือน พ.ศ. มีกำหนด . . . วัน

(ลงชื่อ)

(.)

ความเห็นผู้บังคับบัญชา

.

.

(ลงชื่อ)

(.)

(ตำแหน่ง)

วันที่ . . / /

คำสั่ง

☐ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต

.

.

(ลงชื่อ)

(.)

(ตำแหน่ง)

วันที่ . . / /

แบบใบลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย

(เขียนที่)

วันที่ . . . เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอลาไปประกอบพิธีฮัจย์

(คำขึ้นต้น)

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ระดับ สังกัด

เข้ารับราชการเมื่อวันที่ . . เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า ☐ ยังไม่เคย ☐ เคย ไปประกอบพิธีฮัจย์ บัดนี้ มีศรัทธาจะไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย จึงขออนุญาตลาหยุดราชการ ตั้งแต่วันที่ . . เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ . . เดือน พ.ศ. มีกำหนด วัน

(ลงชื่อ)

(.)

ความเห็นผู้บังคับบัญชา

.
.

(ลงชื่อ)

(.)

(ตำแหน่ง)

วันที่ . . / /

คำสั่ง

☐ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต

.
.

(ลงชื่อ)

(.)

(ตำแหน่ง)

วันที่ . . / /

แบบรายงานลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพล

(เขียนที่)

วันที่ . . . เดือน พ.ศ.

เรื่อง

(คำขึ้นต้น)

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ระดับสังกัด

ได้รับหมายเรียกของ

ที่ ลงวันที่ . . . เดือน พ.ศ.

ให้เข้ารับการ ณ ที่

. ตั้งแต่วันที่ . . . เดือน พ.ศ.

ถึงวันที่ . . . เดือน พ.ศ. มีกำหนด . . . วัน

จึงรายงานมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

(.)

แบบใบลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน

(เขียนที่)

วันที่ .. เดือน พ.ศ.

เรื่อง

(คำขึ้นต้น)

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ระดับสังกัด เกิดวันที่ .. เดือน พ.ศ.

เข้ารับราชการเมื่อวันที่ .. เดือน พ.ศ. ได้รับเงินเดือนเดือนละ บาท

(.....) มีความประสงค์ขอลาไป

☐ ศึกษาวิชา ชั้นปริญญา

ณ สถานศึกษา ประเทศ

ด้วยทุน

☐ ฝึกอบรม ☐ ปฏิบัติการวิจัย ☐ ดูงาน ด้าน/หลักสูตร

ณ ประเทศ

ด้วยทุน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ .. เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ .. เดือน พ.ศ.

มีกำหนด .. ปี .. เดือน .. วัน ในระหว่างลาจะติดต่อข้าพเจ้าได้ที่

..... หมายเลขโทรศัพท์

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการไปศึกษา
ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน ทุกประการ

(ลงชื่อ)

(.....)

ความเห็นผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / /

คำสั่ง

☐ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต

.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / /

แบบใบลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

(เขียนที่)

วันที่ . . . เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

(คำขึ้นต้น)

ข้าพเจ้า (ชื่อและนามสกุลภาษาไทย)

(ภาษาอังกฤษ)

ตำแหน่ง ระดับ สังกัด

มีความประสงค์ขอลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ . . เดือน พ.ศ.

ถึงวันที่ . . เดือน พ.ศ.

จึงขอเสนอรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. คำชี้แจงในการขออนุญาต

๑.๑ ประวัติ

๑.๑.๑ วันเดือนปีเกิด อายุ . . ปี

๑.๑.๒ ประวัติการศึกษา

ประกาศนียบัตร

จาก ประเทศ พ.ศ.

ปริญญาตรี

จาก ประเทศ พ.ศ.

ปริญญาโท

จาก ประเทศ พ.ศ.

ปริญญาเอก

จาก ประเทศ พ.ศ.

๑.๑.๓ ประวัติการรับราชการ

เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ . . เดือน พ.ศ.

จนถึงกำหนดวันออกเดินทาง รวมเป็นเวลา . . ปี . . เดือน . . วัน

โดยเริ่มเข้ารับราชการเป็นข้าราชการ

ตั้งแต่วันที่ . . เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ . . เดือน พ.ศ.

เป็นข้าราชการ

ตั้งแต่วันที่ . . เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ . . เดือน พ.ศ.

- ๑.๑.๔ ขณะนี้เป็นข้าราชการ
ตำแหน่ง ระดับ
ส่วน/กลุ่ม/ฝ่าย/งาน สำนัก/กอง
กรม อัตราเงินเดือน บาท
๑.๑.๕ เคยไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือไม่ ☐ เคย ☐ ไม่เคย
ถ้าเคย

(๑) ไปปฏิบัติงานให้กับ
..... ณ ประเทศ
เป็นระยะเวลา .. ปี .. เดือน .. วัน ตั้งแต่วันที่ .. เดือน พ.ศ.
ถึงวันที่ .. เดือน พ.ศ.

(๒) ไปปฏิบัติงานให้กับ
..... ณ ประเทศ
เป็นระยะเวลา .. ปี .. เดือน .. วัน ตั้งแต่วันที่ .. เดือน พ.ศ.
ถึงวันที่ .. เดือน พ.ศ.

๑.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการไปปฏิบัติงาน

- ๑.๒.๑ ไปปฏิบัติงานให้กับ
ณ ประเทศ
☐ ตามความตกลงระหว่าง
กับ
☐ ติดต่อสมัครโดยผ่าน
☐ ติดต่อเอง
☐ อื่น ๆ

- ๑.๒.๒ ตำแหน่งที่จะไปปฏิบัติงาน
ระดับ
หน้าที่ที่จะไปปฏิบัติงาน (โดยย่อ)
.....
.....

- ๑.๒.๓ ระยะเวลาที่จะขอไปปฏิบัติงาน .. ปี .. เดือน .. วัน

- ๑.๒.๔ กำหนดออกเดินทางประมาณวันที่ .. เดือน พ.ศ.

๑.๒.๕ ค่าตอบแทนที่ได้รับ

- ☐ เงินเดือน อัตราเดือน/ปีละ
- ☐ ค่าที่พัก
- ☐ ค่าพาหนะในการเดินทาง
- ☐ อื่น ๆ

๑.๒.๖ สถานที่ติดต่อ

หมายเลขโทรศัพท์

ขอรับรองว่าข้อความข้างต้นถูกต้องเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(.....)

๒. คำชี้แจงและคำรับรองของส่วนราชการระดับกรมเจ้าสังกัดหรือเทียบเท่า

๒.๑ ขอชี้แจงว่าข้าราชการผู้นี้

๒.๑.๑ ระยะเวลาการเป็นข้าราชการก่อนไปปฏิบัติงาน

- ☐ เป็นข้าราชการประจำตลอดมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันครบ ๒ ปี ก่อนถึงวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงาน
- ☐ เป็นข้าราชการประจำตลอดมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่ครบ ๒ ปี ก่อนถึงวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงาน แต่กรณีมีความจำเป็นต้องสั่งให้ไปปฏิบัติงาน โดยมีเหตุผลอันสมควรและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ อย่างยิ่งตามเอกสารแนบท้าย

๒.๑.๒ อายุของผู้ไปปฏิบัติงาน

- ☐ อายุไม่เกิน ๕๒ ปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงาน
- ☐ อายุเกิน แต่กรณีมีความจำเป็นต้องสั่งให้ไปปฏิบัติงาน โดยมีเหตุผลอันสมควรและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่งตามเอกสารแนบท้าย

๒.๑.๓ ความรู้ความสามารถ ความประพฤติ และการดำเนินการทางวินัย

- ☐ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งมีความรู้ความสามารถเหมาะสม มีความประพฤติเรียบร้อย และไม่อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย
- ☐ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่ง

.....
แต่กรณีมีความจำเป็นต้องสั่งให้ไปปฏิบัติงาน โดยมีเหตุผลอันสมควร และเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่งตามเอกสารแนบท้าย

๒.๑.๔ ในกรณีที่เคยไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศมาแล้ว

- ☐ ได้กลับมาปฏิบัติราชการในส่วนราชการครบ ๒ ปีแล้ว นับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหลังจากที่เดินทางกลับจากการไปปฏิบัติงานครั้งสุดท้าย
- ☐ มีเวลาปฏิบัติราชการไม่ครบ ๒ ปี แต่กรณีมีความจำเป็นต้องสั่งให้ไปปฏิบัติงานโดยมีเหตุผลอันสมควรและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่งตามเอกสารแนบท้าย

๒.๒ ขอรับรองว่า การไปปฏิบัติงานของข้าราชการผู้นี้

๒.๒.๑ ☐ ไม่ทำให้เสียราชการ เพราะยังมีผู้อยู่ปฏิบัติงานเพียงพอ ไม่ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม

๒.๒.๒ ☐ เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย หรือต่อการปฏิบัติราชการของกระทรวง/กรมนี้ ประการใดบ้าง (โปรดระบุ)

.....
.....
.....

☐ เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยอย่างยิ่ง หรือเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่ง (โปรดระบุ)

.....
.....
.....

๒.๒.๓ กระทรวง/กรม มีแผนงานหรือโครงการที่รองรับเมื่อกลับมาปฏิบัติหน้าที่ประการใดหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี

โปรดชี้แจงรายละเอียดประกอบการพิจารณา

(ลงชื่อ)

(.....

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

๓. การพิจารณาของกระทรวงเจ้าสังกัด

.....
.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

๔. คำสั่งของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

☐ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต

.....
.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

แบบรายงานผลเกี่ยวกับการลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

- [illegible]

๓. สรุปข้อคิดเห็น ประโยชน์ที่ได้รับ และข้อเสนอแนะ หรือสิ่งที่คิดว่าจะนำมาปรับปรุงใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศ

.....
.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

ผู้รายงาน

๔. ความเห็นของหน่วยงานเจ้าสังกัดระดับกรมหรือเทียบเท่า

.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

๕. ความเห็นของหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง

.....
.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

หมายเหตุ

๑. ในกรณีที่มีรายละเอียดข้อความที่จะรายงานเกินกว่าช่องในแบบ ให้ปรับปรุงขยายช่องให้พอดีกับข้อความได้ตามความเหมาะสม
๒. ถ้ามีรายงานที่ต้องจัดทำให้องค์การและหรือหน่วยงานที่ไปปฏิบัติงานโดยตรง ขอให้แนบไปด้วย

แบบใบลาติดตามคู่สมรส

(เขียนที่)

วันที่ . . . เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอลาติดตามคู่สมรส

(คำขึ้นต้น)

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ระดับ สังกัด

ได้รับเงินเดือนเดือนละ บาท (.)

มีความประสงค์ขอลาติดตามคู่สมรส ชื่อ

ตำแหน่ง ระดับ สังกัด

ซึ่งไปปฏิบัติราชการ/ปฏิบัติงาน ณ ประเทศ

มีกำหนด . . ปี . . เดือน . . วัน จึงขออนุญาตลาติดตามคู่สมรสมีกำหนด . . ปี . . เดือน . . วัน

ตั้งแต่วันที่ . . เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ . . เดือน พ.ศ.

ครั้งสุดท้ายข้าพเจ้าได้ลาติดตามคู่สมรสไปประเทศ

เป็นเวลา . . ปี . . เดือน . . วัน เมื่อวันที่ . . เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ . . เดือน

พ.ศ. ในกรณีลาติดต่อกับครั้งก่อน รวมทั้งครั้งนี้ด้วย เป็นเวลา . . ปี . . เดือน . . วัน

(ลงชื่อ)

(.)

ความเห็นผู้บังคับบัญชา

.
.

(ลงชื่อ)

(.)

(ตำแหน่ง)

วันที่ . . / /

คำสั่ง

☐ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต

.
.

(ลงชื่อ)

(.)

(ตำแหน่ง)

วันที่ . . / /

แบบใบลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

(เขียนที่)

วันที่ ... เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

(คำขึ้นต้น)

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ระดับสังกัด

มีความประสงค์ขอลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ จึงขอเสนอรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณา
ดังนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ขอ

๑.๑ ประวัติการรับราชการ

๑.๑.๑ ขณะได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บจนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ

ดำรงตำแหน่ง ระดับ

สังกัด กระทรวง

ปฏิบัติหน้าที่ (โดยย่อ)

ตั้งแต่วันที่ .. เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ .. เดือน พ.ศ.

๑.๑.๒ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ระดับ

สังกัด กระทรวง

ปฏิบัติหน้าที่ (โดยย่อ)

ตั้งแต่วันที่ .. เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ .. เดือน พ.ศ.

๑.๑.๓ ที่อยู่ปัจจุบัน

หมายเลขโทรศัพท์

๑.๒ สาเหตุที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ จนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ

เหตุเกิดที่

ตำบล อำเภอ จังหวัด

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

เนื่องจาก

- ☐ ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่
- ☐ ถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่
- ☐ เหตุอื่นใดนอกจากเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่/เหตุกระทำการตามหน้าที่

(โปรดระบุ)

ข้อเท็จจริงโดยสรุป

.....
.....
.....
.....

๑.๓ ความเห็นของแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางเวชกรรม
ผู้เคยตรวจหรือรักษา

๑.๓.๑ แพทย์ชื่อ

ตำแหน่ง ผู้ได้ตรวจหรือรักษา ณ โรงพยาบาล
หรือสถานพยาบาล

๑.๓.๒ ความเห็นโดยสรุปของแพทย์ผู้ตรวจหรือรักษาที่เกี่ยวข้องกับสภาพความพิการหรือ
ทุพพลภาพที่เกิดขึ้นตามเอกสารแนบ (เช่น มีความพิการทางอวัยวะใดบ้าง ตั้งแต่วันเดือนปีใด เป็นต้น)

.....
.....
.....
.....

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรม

๒.๑ มีความประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรม

- ☐ หลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือ
- ☐ หลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ

ชื่อหลักสูตร

ซึ่งจัดโดย

ระยะเวลาการฝึกอบรม ชั่วโมง วัน เดือน ปี

ตั้งแต่วันที่ .. เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ .. เดือน พ.ศ.

ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม (ถ้ามี) บาท (.....)

๒.๒ พร้อมนี้ได้แนบหลักฐานเกี่ยวกับหลักสูตรที่ประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมในข้อ ๒.๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) จำนวน . . . ฉบับ มาด้วยแล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(.....)

๓. ความเห็นของหน่วยงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

- ☐ เป็นผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ จนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ (กรณีตามข้อ ๓๙ วรรคหนึ่ง)
- ☐ เป็นผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บจนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการเพราะเหตุอื่น (กรณีตามข้อ ๓๙ วรรคสอง)
- ☐ หลักสูตรที่ประสงค์ที่จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมเป็นหลักสูตรที่ส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์การการกุศลอื่นเป็นสาธารณะหรือสถาบันที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานของทางราชการ เป็นผู้จัดหรือร่วมจัด
- ☐ ข้าราชการผู้นี้ยังไม่เคยลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพกรณีการทุพพลภาพหรือพิการในครั้งนี้
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

.....
.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

ความเห็นผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าส่วนราชการ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

ความเห็นผู้บังคับบัญชาระดับปลัดกระทรวง/หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรง (กรณีการลาเกิน ๖ เดือน)

.....

.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

คำสั่ง

☐ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต

.....

.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

แบบใบขอยกเลิกวันลา

(เขียนที่)

วันที่ ... เดือน พ.ศ.

เรื่อง

(คำขึ้นต้น)

ตามที่ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ระดับ สังกัด

ได้รับอนุญาตให้ลา ตั้งแต่วันที่ . . . เดือน พ.ศ.

ถึงวันที่ . . . เดือน พ.ศ. รวม .. วัน นั้น

เนื่องจาก (ระบุเหตุผล)

จึงขอยกเลิกวันลา ตั้งแต่วันที่ . . . เดือน พ.ศ. ถึงวันที่ . .

เดือน พ.ศ. จำนวน .. วัน

(ลงชื่อ)

(.....)

ความเห็นผู้บังคับบัญชา

.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

คำสั่ง

☐ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต

.....
.....

(ลงชื่อ)

(.....)

(ตำแหน่ง)

วันที่ .. / .. / ..

หนังสือตอบข้อหารือ และมติคณะรัฐมนตรี
เกี่ยวกับการลาของข้าราชการ

ที่ นร ๐๔๐๔/ 4362

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

ก) สิงหาคม ๒๕๒๖

เรื่อง ขอร้องการลาพักผ่อนประจำปี

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สข ๐๒๐๒/๒๑/๑๗๒๔๔
ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงสาธารณสุขไต่หาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลาพักผ่อนประจำปี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ว่า กรณีข้าราชการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อในหลักสูตรพยาบาล ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๒ ถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๖ และได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิมหลังจากสำเร็จการศึกษา ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๖ หากข้าราชการดังกล่าวขอลาพักผ่อนประจำปี ๒๕๒๖ โดยให้นับวันลาสะสมของปีการศึกษา ซึ่งยังมีโหลลาพักผ่อนรวมกับวันลาพักผ่อนประจำปี ๒๕๒๖ ด้วย จะกระทำไ้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ วรรคสอง ของระเบียบฯ หรือไม่ ถึงความละเอียดแข็งแรงอยู่แล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๑๔ กำหนดว่า "ข้าราชการที่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีหนึ่งได้ ๑๐ วัน โดยไม่ถือเป็นวันลา สำหรับข้าราชการที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการนับถึงวันสิ้นปีงบประมาณไม่ถึง ๒ เดือน ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปี" และข้อ ๑๕ วรรคสอง กำหนดว่า "ถ้าในปีใดข้าราชการผู้นั้นได้ลาพักผ่อนประจำปี หรือลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบ ๑๐ วัน ให้สะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อไปได้" แลวันลาพักผ่อนสะสมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกิน ๒๐ วัน"

/ สำหรับ....

สำหรับกรณีความขอหาหรือกล่าวหาทางตน เมื่อพิจารณาความระเบียบมา
ข้อ ๑๔ ข้าราชการทุกคนเมื่อรับราชการครบ ๒ เดือนแล้ว จะมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปี
ได้ปีละ ๑๐ วัน ทั้งนี้ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อ จึงย่อมมีสิทธิที่จะลาพักผ่อนประจำปี
ได้ปีละ ๑๐ วัน เช่นเดียวกัน เนื่องจากระหว่างที่ลาศึกษาดังกล่าว ข้าราชการผู้นั้น
มิได้ลาพักผ่อนประจำปี ฉะนั้น สิทธิการลาพักผ่อนประจำปีจะถูกสะสมไปยังปีถัด ๆ ไป
แต่เมื่อรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันแล้วจะต้องไม่เกิน ๒๐ วัน ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๔
วรรคสอง ดังนั้น ในกรณีที่ข้าราชการไปขอลาศึกษาต่อระหว่าง ๑ มิถุนายน ๒๕๒๒ -
๑ เมษายน ๒๕๒๓ ข้าราชการผู้นั้นจึงมีวันลาพักผ่อนสะสม ๑๐ วัน ซึ่งเมื่อรวมกับสิทธิ
ลาพักผ่อนประจำปีในปี ๒๕๒๓ อีก ๑๐ วันแล้ว จะมีวันลาพักผ่อนได้ไม่เกิน ๒๐ วัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ.

ขอแสดงความนับถือ

๗๘ ๗/๗

(นายวันชัย สิริพันธ์)

รองปลัดสำนักฯ ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เรียน ผู้อำนวยการกอง.....

๑๗/๗
1๗/๗

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

กองแผนงานและวิชาการ

โทร. ๒๕๓๕๐๐๔, ๒๕๓๕๓๒๒

ที่ นร ๑๒๐๔/๖๒๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ข้อหาหรือเกี่ยวกับสิทธิการสะสมวันลาพักผ่อน

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ค่วนมาก ที่ ทม ๐๗๐๑/๕๓๖๘ ลงวันที่ ๒๕
กันยายน ๒๕๓๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้หาหรือเกี่ยวกับการสะสมวันลาพักผ่อนตามระเบียบ
ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๕ วรรคสอง รวม ๒ ประการ
ดังกล่าวละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. กรณีตามข้อหาข้อ ๑. ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.
๒๕๓๕ ข้อ ๒๕ วรรคสอง กำหนดว่า “สำหรับผู้ที่ได้รับราชการติดต่อกันมาแล้ว
ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ให้มีสิทธินำวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันได้
ไม่เกิน ๓๐ วันทำการ” และตามระเบียบฯ ข้อ ๑๐ วรรคแรก กำหนดว่า “การนับวันลา
ตามระเบียบนี้ ให้นับตามปีงบประมาณ”

จากข้อกำหนดของระเบียบฯ ข้อ ๒๕ วรรคสอง และข้อ ๑๐ วรรคแรก
ดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นที่เห็นได้ว่า กรณีที่จะมีสิทธินำวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลา
พักผ่อนในปีปัจจุบันได้ไม่เกิน ๓๐ วันทำการนั้น จะต้องปรากฏว่าในปีงบประมาณที่
แล้วมา (สิ้นกันยายน) ข้าราชการผู้นั้นมีอายุราชการติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี
จึงจะมีสิทธิสะสมวันลาพักผ่อนของปีที่แล้วมาได้ไม่เกิน ๒๐ วันทำการ และเมื่อนำไป
รวมกับวันลาพักผ่อนของปีปัจจุบัน ก็จะเป็นวันลาพักผ่อนได้ไม่เกิน ๓๐ วันทำการ
หากในปีงบประมาณที่แล้วมาข้าราชการผู้นั้นรับราชการติดต่อกันมายังไม่ครบ ๑๐ ปี ก็

จะมีสิทธิสะสมวันลาพักผ่อนของปีที่แล้วมาได้ไม่เกิน ๑๐ วันทำการ และเมื่อนำไปรวมกับวันลาพักผ่อนของปีปัจจุบัน ก็จะเป็นวันลาพักผ่อนได้ไม่เกิน ๒๐ วันทำการ ทั้งนี้ ตามนัยระเบียบฯ ข้อ ๒๕ วรรคแรก ดังนั้น กรณีที่ผู้มีอายุราชการติดต่อกันครบ ๑๐ ปี ในวันที่ ๑ ตุลาคม เป็นต้นไป จึงยังไม่มีสิทธิสะสมวันลาพักผ่อนได้ไม่เกิน ๓๐ วันทำการ ในปีงบประมาณนั้น

๒. สำหรับกรณีตามข้อหารือ ข้อ ๒ การนับเวลาราชการทวิคูณนั้น เป็นการนับเวลาราชการเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เท่านั้น กรณีนี้จึงไม่อาจนำเวลาราชการทวิคูณดังกล่าวมารวมกับเวลาราชการปกติเพื่อประโยชน์ในการสะสมวันลาพักผ่อนได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) อาลัย อิงคะวณิช

(นายอาลัย อิงคะวณิช)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

กองกฎหมายและระเบียบกลาง

โทร. ๒๘๒๒๖๕๔

โทรสาร ๒๘๒๕๑๓๑

ด่วนมาก

ที่ ทม ๐๗๐๑/๕๓๖๘

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ท่าพระจันทร์ กท. ๑๐๒๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๓๕

เรื่อง ข้อยกเว้นหรือปัญหาเกี่ยวกับสิทธิการสะสมวันลาพักผ่อน

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ตามที่ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๕ วรรค ๒ กำหนดว่า “สำหรับผู้ที่ได้รับราชการติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ให้มีสิทธินำวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันได้ไม่เกิน ๓๐ วันทำการ” นั้น

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ขอหารือเกี่ยวกับการนับเวลาราชการ ดังนี้

๑. ผู้ที่มีอายุราชการครบ ๑๐ ปี ในวันที่ ๑ ตุลาคม เป็นต้นไป จะมีสิทธิสะสมวันลาพักผ่อนได้ไม่เกิน ๓๐ วันทำการหรือไม่ เพียงใด

๒. การนับเวลาราชการนั้น หากมีเวลาราชการที่คูณจะนำมารวมกับเวลาราชการปกติ เพื่อให้มีอายุราชการครบ ๑๐ ปีได้หรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและแจ้งให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทราบโดยด่วนด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **หริรักษ์ สุตะบุตร**

(นายหริรักษ์ สุตะบุตร)

รองอธิการบดีฝ่ายบริหารบุคคล ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กองการเจ้าหน้าที่

งานทะเบียนประวัติ

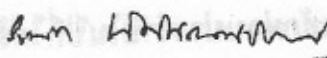
โทร. ๒๒๑๖๑๗๑ ต่อ ๑๓๐๕

ดังนั้น ในหลักการตามระเบียบฯ ข้อ 24 ข้าราชการทุกคนมีสิทธิลาพักผ่อนในปีหนึ่งได้ 10 วันทำการ เว้นแต่กรณีจะเข้าชื่อยกเว้นดังที่ระบุไว้ใน (1) - (4) ย่อมจะไม่มีสิทธิลาพักผ่อน อย่างไรก็ตาม โดยที่ระเบียบฯ ข้อ 34 กำหนดให้ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปศึกษาฯ ต้องเสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต ดังนั้น เมื่อได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาฯ ได้โดยไม่มีข้อกำหนดให้ออกจากราชการ ถือได้ว่าความเป็นข้าราชการของผู้ลาขอย่อมต่อเนื่องมาตลอด จึงไม่อยู่ในเงื่อนไขบังคับตามนัยระเบียบฯ ข้อ 24 (1) - (4) และมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีหนึ่งได้ 10 วันทำการ ตามนัยระเบียบฯ ข้อ 24 ซึ่งหากผู้ลามีได้ใช้สิทธิลาพักผ่อนดังกล่าวนี้ หรือใช้สิทธิแล้วแต่ไม่ครบ 10 วันทำการ ย่อมมีสิทธิสะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีงบประมาณนั้นรวมเข้ากับปีงบประมาณต่อไป ภายหลังจากเมื่อกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ ตามนัยระเบียบฯ ข้อ 25

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งเวียนให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

จก.ชอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

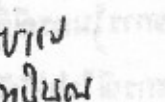
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

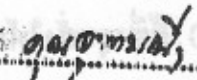
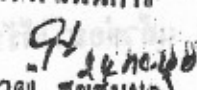
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง

โทร. 2822694

โทรสาร 2827896

นางสาววราวุธ เจนาคม)
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป
แทน ผู้อำนวยการกองกลาง

เรียน
โปรดดำเนินการ

(นายวุฒิชัย สุขสมบัติ)
หัวหน้างานสารบรรณ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยบำเหน็จความชอบสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจ และแรงจูงใจให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งต้องปฏิบัติงานในภาวะไม่ปกติ สมควรให้มีระเบียบว่าด้วยบำเหน็จความชอบสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกรณีพิเศษแตกต่างจากกรณีปกติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยบำเหน็จความชอบสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาบำเหน็จความชอบสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบนี้ แต่ในกรณีที่ระเบียบนี้ไม่ได้กำหนดไว้หรือในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีอื่นใดกำหนดไว้เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมากกว่าที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๔ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน และอาสาสมัครทหารพราน ซึ่งได้รับคำสั่งจากทางราชการให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ประจำในจังหวัดชายแดนภาคใต้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐทุกประเภท

“จังหวัดชายแดนภาคใต้” หมายความว่า จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสตูล จังหวัดสงขลา เฉพาะพื้นที่อำเภอเทพา อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอนาทวี และอำเภอจะนะ และท้องที่อื่นที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้

“บำเหน็จความชอบ” หมายความว่า เงินค่าตอบแทนพิเศษ การเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ นอกเหนือโควตาปกติ การประกันชีวิตทุนการศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน เงินช่วยเหลือตามที่ ก.บ.จ.ต. พิจารณาเห็นสมควร การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การขอพระราชทานเหรียญราชการชายแดน การยกย่องเชิดชูเกียรติยิ่ง การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน การจัดสรรโควตาพิเศษ สำหรับการคัดเลือกเข้ารับการศึกษาหรือฝึกอบรมหลักสูตรที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้จัดหรือร่วมจัด สิทธิลาพักผ่อน และการสงเคราะห์และช่วยเหลือแก่ทายาท

“ทายาท” หมายความว่า คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย บุตรและบุตรบุญธรรมที่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาบำเหน็จความชอบ สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้” เรียกโดยย่อว่า “ก.บ.จ.ต.” ประกอบด้วย

(๑) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	ประธานกรรมการ
(๒) ปลัดกระทรวงกลาโหม	รองประธานกรรมการ
(๓) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	รองประธานกรรมการ
(๔) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
(๕) ผู้แทนกระทรวงการคลัง	กรรมการ
(๖) ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
(๗) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
(๘) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
(๙) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
(๑๐) ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	กรรมการ
(๑๑) ผู้แทนสำนักงาน ก.พ.	กรรมการ
(๑๒) ผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ	กรรมการ

(๑๓) ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
(๑๔) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
(๑๕) ผู้แทนกองอำนาจการรักษามันคงภายใน	กรรมการ
(๑๖) ผู้แทนกองอำนาจการรักษามันคงภายใน ภาค ๔	กรรมการ
(๑๗) ผู้แทนศูนย์อำนาจการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้	กรรมการ
(๑๘) ผู้แทนกองบัญชาการผสมพลเรือน ตำรวจ ทหาร	กรรมการ
(๑๙) ผู้แทนตำรวจภูธร ภาค ๕	กรรมการ
(๒๐) ผู้อำนวยการสำนักอาลักษณ์และเครื่องราชอิสริยาภรณ์ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	กรรมการ
(๒๑) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและระเบียบกลาง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ และเลขานุการ

ให้ประธานกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และ
ศูนย์อำนาจการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๓ ให้ ก.บ.จ.ต. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) พิจารณาเสนอขอรับความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติการให้บำเหน็จความชอบ
ตามระเบียบนี้
- (๒) พิจารณาอนุมัติการให้บำเหน็จความชอบ หรือพิจารณาให้ความเห็นชอบการดำเนินการ
ตามระเบียบนี้
- (๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อช่วยเหลือหรือปฏิบัติงานของ ก.บ.จ.ต. ได้ตามความ
เหมาะสม
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอขอรับบำเหน็จความชอบเพื่อให้หน่วยงานของรัฐ
ปฏิบัติ
- (๕) ติดต่อประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานอื่นใดของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลที่
เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามระเบียบนี้
- (๖) กำกับดูแล ตรวจสอบ และให้คำแนะนำแก่ผู้รักษาการในการรักษาการให้เป็นไปตาม
ระเบียบนี้
- (๗) ศึกษาและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๘ การประชุมของ ก.บ.จ.ต. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการซึ่งที่ประชุมเห็นชอบเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการซึ่ง ก.บ.จ.ต. แต่งตั้งตามข้อ ๗ (๓) โดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้กรรมการ ก.บ.จ.ต. และอนุกรรมการที่ ก.บ.จ.ต. แต่งตั้งตามระเบียบนี้ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ

หมวด ๒

บำเหน็จความชอบที่เป็นตัวเงิน

ข้อ ๑๐ บำเหน็จความชอบที่เป็นตัวเงิน หรืออาจคำนวณเป็นเงินได้ ได้แก่

- (๑) เงินค่าตอบแทนพิเศษ
- (๒) การเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษนอกเหนือโควตาปกติ
- (๓) การประกันชีวิต
- (๔) ทุนการศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน
- (๕) เงินช่วยเหลือตามที่ ก.บ.จ.ต. พิจารณาเห็นสมควร

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนพิเศษตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิได้รับการเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษนอกเหนือโควตาปกติตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้หน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจัดให้มีการประกันชีวิตให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้รับค่าสินไหมทดแทนกรณีเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บทุพพลภาพอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๑๔ ให้ ก.บ.จ.ต. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับทุนการศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นกรณีพิเศษนอกเหนือจากกรณีปกติ

ข้อ ๑๕ ให้ ก.บ.จ.ต. กำหนดเงินช่วยเหลือให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

หมวด ๓

บำเหน็จความชอบที่มีใช้เป็นตัวเงิน

ข้อ ๑๖ บำเหน็จความชอบที่มีใช้เป็นตัวเงิน ได้แก่

(๑) การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

(๒) การขอพระราชทานเหรียญราชการชายแดน

(๓) การยกย่องเชิดชูเกียรติ

(๔) การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

(๕) การจัดสรรโควตาพิเศษสำหรับการคัดเลือกเข้ารับการศึกษ หรือฝึกอบรมหลักสูตรที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้จัดหรือร่วมจัด

(๖) สิทธิลาพักผ่อน

(๗) การสงเคราะห์และช่วยเหลือแก่ทายาท

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับการพิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์เป็นกรณีพิเศษ ดังนี้

(๑) กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นผู้มีผลงานดีเด่นและมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือก และเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย ให้พิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือก หรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย

แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั้นเป็นกรณีพิเศษ โดยให้ลดระยะเวลาการเสนอขอพระราชทานลงจากหลักเกณฑ์ปกติไม่เกินสองปี

(๒) กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นผู้ที่ได้กระทำความดีความชอบที่มีได้เป็นผลงานตามปกติที่ต้องกระทำในหน้าที่ หรือมิได้เป็นผู้ซึ่งมีผลงานและคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือก หรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย ให้พิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์ แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั้นเป็นกรณีพิเศษ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมาย และระเบียบว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์

(๓) กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเสียชีวิตหรือทุพพลภาพอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และมีได้เกิดจากสาเหตุส่วนตัวหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั้นเอง ให้พิจารณาเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือก เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย หรือเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์ แล้วแต่กรณี แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นสูงขึ้นเป็นกรณีพิเศษได้ไม่เกินสองชั้น

การดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้หน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอ ก.บ.จ.ต. พิจารณาก่อนส่งเรื่องให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นบุคคลผู้อยู่ในหลักเกณฑ์และคุณสมบัติที่จะได้รับการพิจารณาเสนอขอพระราชทานเหรียญราชการชายแดนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการขอพระราชทานเหรียญราชการชายแดน สิทธิของผู้ได้รับพระราชทาน และการเรียกเหรียญและบัตรเหรียญราชการชายแดนคืน

ข้อ ๑๙ การให้บำเหน็จความชอบอาจกระทำได้ด้วยการประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติยั้งให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานดีเด่น หรือทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง

การประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติยั้งตามวรรคหนึ่ง ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ประกาศ โดยการออกเกียรติบัตร และจะให้มิเข็ม หรือโล่ยกย่องเชิดชูเกียรติยั้งด้วยก็ได้ ตามที่ ก.บ.จ.ต. กำหนด

ข้อ ๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐนับระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ประจำในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นทวีคูณ สำหรับใช้ในการคำนวณระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือ

เคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้ง เพื่อประโยชน์ในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลแต่ละประเภทกำหนด

ข้อ ๒๑ ให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนและส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่ง เพื่อจูงใจมิให้ขอย้ายออกนอกพื้นที่

ข้อ ๒๒ ให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้จัดหรือร่วมจัดหลักสูตรการศึกษา หรือฝึกอบรม พิจารณาจัดสรรโควตาพิเศษให้แก่ ก.บ.จ.ต เพื่อพิจารณาคัดเลือกเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเข้ารับการศึกษา หรือฝึกอบรม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.บ.จ.ต กำหนด

ข้อ ๒๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ประจำในจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่าสามเดือน มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีหนึ่งได้เพิ่มขึ้นอีกสิบวันทำการ ถ้าในปีใด เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดมิได้ลาพักผ่อนประจำปี หรือลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบยี่สิบวันทำการ ให้สะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อ ๆ ไปได้ แต่วันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกินสี่สิบวันทำการ

มิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐที่มีได้กำหนดให้มีสิทธิลาพักผ่อน

ข้อ ๒๔ ให้หน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้การสงเคราะห์และช่วยเหลือแก่ทายาทของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือออกจากงาน อันเนื่องมาจากการสู้รบ ต่อสู้ปราบปราม หรือถูกประทุษร้ายจากสถานการณ์ความไม่สงบ และมีได้เกิดจากสาเหตุส่วนตัวหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั่นเอง โดยให้พิจารณาบรรจุมหาทายาทของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเข้าทำงานตามข้อ ๒๕ ได้ครบครัวละหนึ่งคน

ข้อ ๒๕ ให้หน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บทุพพลภาพตามข้อ ๒๔ ซึ่งมีทายาทอยู่ในวัยทำงาน ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามทายาทว่า ประสงค์จะขอบรรจุเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือไม่ โดยให้ทายาทซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และมีความพร้อมรับการบรรจุเข้ารับราชการแจ้งความประสงค์ ภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานของรัฐต้นสังกัด

(๒) กรณีที่ทายาทประสงค์จะขอบรรจุเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ให้พิจารณาบรรจุมหาทายาทในโอกาสแรกที่สามารัดำเนินการได้ โดยการบรรจุ

ทายาทดังกล่าวจะต้องผ่านกระบวนการเลือกสรรตามแนวทางที่หน่วยงานของรัฐดังกล่าวเห็นสมควร เพื่อให้ได้ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่เหมาะสมสอดคล้องกับตำแหน่ง

(๓) กรณีที่ทายาทประสงค์จะขอบรรจุเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐอื่น หรือมิได้ระบุหน่วยงาน หรือระบุเป็นหน่วยงานเอกชน ให้หน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานส่งเรื่องให้สำนักงาน ก.พ. เพื่อประสานงานให้ความช่วยเหลือต่อไป

(๔) หน่วยงานใดได้บรรจุทายาทตามความประสงค์ของทายาทแล้ว ให้รายงานให้สำนักงาน ก.พ. ทราบเพื่อเป็นข้อมูลกลาง

ข้อ ๒๖ การดำเนินการบรรจุทายาทเป็นข้าราชการทหารหรือข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และหลักเกณฑ์ว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๒๗ ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาจัดสรรโควตาพิเศษสำหรับรับทายาทของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บทุพพลภาพตามข้อ ๒๔ เข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐทุกระดับจนถึงระดับปริญญาตรี ตามความเหมาะสม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๘ สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จความชอบที่กำหนดในระเบียบนี้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับหรือมีอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั้นยังคงได้รับสิทธิและประโยชน์นั้นต่อไป และในกรณีที่สิทธิและประโยชน์นั้นแตกต่างกับสิทธิและประโยชน์ตามที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ ก.บ.จ.ต. พิจารณาและเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรี หรือพิจารณาอนุมัติให้ความเห็นชอบ หรือพิจารณาางแนวทางปฏิบัติ แล้วแต่กรณี เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั้นได้รับสิทธิและประโยชน์อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สกร. โทร. ๒๖๔

ที่ นร ๐๑๐๖/ ๑๒๒๕

วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ข้อยกเว้นการลาคลอดบุตรก่อนกำหนดทำให้บุตรเสียชีวิต

เรียน ปนร. ผ่าน ร.ปนร.

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ กจท. ได้หารือ สกร. ว่านางบุศราพร มั่นคง ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ๕ สตร. ได้คลอดบุตรก่อนกำหนดและบุตรเสียชีวิตภายหลังการคลอด โดยแพทย์มีความเห็นสมควรให้ลาพักมีกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๐ กรณีดังกล่าว จะถือว่าเป็นการลาคลอดบุตรหรือเป็นการลาป่วย

๑.๒ สกร. ได้เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ ร.ปนร. ๒ ประการ ดังนี้

๑.๒.๑ ระเบียบฯ ให้ข้าราชการมีสิทธิลาคลอดบุตรได้ ๙๐ วัน โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์ ระเบียบฯ น่าจะมีเจตนารมณ์ให้ผู้ลาได้พักผ่อนภายหลังการคลอดและให้ผู้ลาได้เลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมของมารดา เมื่อนางบุศราพรฯ คลอดบุตรและบุตรได้เสียชีวิต นางบุศราพรฯ จึงไม่มีบุตรต้องเลี้ยงดูและให้น้ำนมตนกับบุตรประกอบกับแพทย์เห็นควรให้ลาพัก ๓๐ วัน ดังนั้น นางบุศราพรฯ จึงมีสิทธิลาคลอดบุตรได้ ๓๐ วัน

๑.๒.๒ ระเบียบฯ ให้ข้าราชการมีสิทธิลาคลอดบุตรได้ ๙๐ วัน โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์ประกอบการพิจารณา ระเบียบฯ ให้พิจารณาจากข้อเท็จจริงว่ามีการตั้งครรภ์และคลอดจริงก็ให้ลาคลอดบุตรได้โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์ กรณีของนางบุศราพรฯ ปราบกฏข้อเท็จจริงว่ามีการตั้งครรภ์และมีการคลอดบุตรจริง จึงไม่ต้องนำใบรับรองแพทย์มาพิจารณาและนางบุศราพรฯ ได้รับผลกระทบทางจิตใจและร่างกายเนื่องจากบุตรเสียชีวิตและมีไข้เรื้อรังที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป นางบุศราพรฯ จึงมีสิทธิลาคลอดบุตรได้ ๙๐ วัน

๑.๓ ร.ปนร. พิจารณาแล้วเห็นสมควรวินิจฉัยตาม ข้อ ๑.๒.๑

๑.๔ ปนร. พิจารณาแล้วมีคำสั่งเห็นชอบให้วินิจฉัยตาม ๑.๒.๑ ตามที่ ร.ปนร. เสนอ ส่วนการวินิจฉัยตาม ๑.๒.๒ ให้ สกร. ตรวจสอบเจตนารมณ์ที่แท้จริงของมติ ครม. ในการออกระเบียบฯ ก่อนตีความและให้นำเสนอ ปนร. พิจารณาอีกครั้ง

๒. บรรดาเนิณการ

สกร. ได้ดำเนินการดังนี้

๑.๑ ได้ตรวจสอบมติ ครม. แล้วพบว่า ครม. มีมติ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ แจ้งตามหนังสือ สลค. ที่ นร ๐๒๑๕/ว ๒๕๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ได้มีมติเห็นชอบให้แก้ไขสิทธิการลาคลอดบุตรของข้าราชการตามระเบียบว่าด้วยการลาข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้มีสิทธิลาคลอดบุตรได้ ๙๐ วัน โดยไม่นับรวมอยู่กับวันลาภิกษาส่วนตัวและได้รับเงินเดือนเต็ม ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติเสนอตามเอกสาร ๑

๑.๒ ได้ค้นพบหนังสือตอบข้อหารือของ นร. ที่ นร ๑๓๐๕/๗๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑ ตอบข้อหารือของ สลค. ซึ่งหารือว่า นางจิรวรรณ ทิพย์ศิริ ได้ขอลาคลอดบุตรตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๑ มีกำหนด ๙๐ วันตามใบรับรองแพทย์ ซึ่งให้ความเห็นว่าเป็นโรคคลอดบุตรมีอาการตั้งครรภ์ ๓๗ สัปดาห์ เด็กเสียชีวิตในครรภ์เห็นควรให้หยุดพัก ๙๐ วัน ตามสิทธิการลาคลอดบุตร กรณีดังกล่าว จะถือเป็นการลาป่วยหรือการลาคลอดบุตร หากถือว่าเป็นการลาคลอดบุตรผู้บังคับบัญชาจะใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ลาไม่ครบ ๙๐ วันได้หรือไม่

นร. ได้ตอบข้อหารือตามความเห็นของที่ประชุมผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมี ร.ปนร.(นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) เป็นประธาน ผต.นร.(นายภิรมย์ สิมะเสถียร) ผู้แทน สลค. ผู้แทน สกพ. ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผอ.สกส.(นางศรีวัฒนา จุลชาติ) ร่วมประชุม ซึ่งสรุปได้ว่า ผู้ลาได้ขออนุญาตลาคลอดและใบรับรองแพทย์ระบุว่าเป็นโรคคลอดบุตร มีอาการตั้งครรภ์ ๓๗ สัปดาห์ เด็กเสียชีวิตในครรภ์เห็นควรให้หยุดพัก ๙๐ วัน จึงพิจารณาได้ว่าเป็นการลาคลอดบุตร และระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๘ กำหนดให้ข้าราชการมีสิทธิลาคลอดบุตรโดยได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่ง ๙๐ วัน จึงเห็นได้ว่าการลาคลอดบุตรเป็นสิทธิของข้าราชการและลูกจ้าง และไม่มีเงื่อนไขการสิ้นสุดของการลาคลอดบุตร ดังนั้น แม้เด็กจะเสียชีวิตในครรภ์หรือเสียชีวิตภายหลังคลอดจึงไม่กระทบถึงสิทธิของการลา ถ้าข้าราชการผู้ลาคลอดบุตรยังมีความประสงค์จะลาคลอดจำนวน ๙๐ วัน ก็ย่อมจะใช้สิทธิการลาคลอดได้เต็มจำนวนต่อไปได้ แต่ถ้าผู้ลาประสงค์จะลาน้อยกว่าสิทธิดังกล่าวหรือประสงค์จะขอลอนวันลาโดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของระเบียบฯ ข้อ ๑๐ วรรคท้าย ก็ย่อมกระทำได้ ตามเอกสาร ๒

ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุขและผอ. สกส. (นางศรีวัฒนา จุลชาติ) ได้เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาไว้ ดังนี้

(ก) กระทรวงสาธารณสุขได้แจ้งความเห็นเป็นหนังสือว่า สตรีคลอดบุตรที่มีชีวิตหรือบุตรเสียชีวิตขณะคลอดหรือภายหลังคลอดก็ตาม ให้ลาหยุดได้ไม่เกิน ๙๐ วัน ตามระเบียบว่าด้วยการลาฯ ข้อ ๑๘ ตามเอกสาร ๓

(ข) ผอ.สกส. เสนอความเห็นในที่ประชุมว่า คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ มีมติให้นำเสนอ ครม. พิจารณากำหนดให้ข้าราชการมีสิทธิลาคลอดบุตรได้ ๙๐ วัน เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ซึ่งกำหนดไว้ใน ข้อ ๑๑ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการ^{เลี้ยง}ปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ที่ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการฟื้นฟูสุขภาพเป็นสำคัญ รวมทั้งยังสอดคล้องกับการรณรงค์ของกระทรวงสาธารณสุขที่ประสงค์ให้เลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมมารดาซึ่งถือเป็นประโยชน์ต่อเนื่องเท่านั้น กรณีตามข้อหาหรือข้าราชการผู้ลาคลอดบุตรจะมีบุตรให้เลี้ยงดูหรือไม่ก็ตามจะต้องพิจารณาถึงการฟื้นฟูสุขภาพเป็นสำคัญ เมื่อ ครม. มีมติให้ลาคลอดบุตรได้ ๙๐ วัน ก็จะต้องให้ลาคลอดได้ ๙๐ วัน ตามเอกสาร ๔

๓. ข้อพิจารณา

๓.๑ กรณีของนางบุศราพรฯ ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการตั้งครรภ์และการคลอดบุตรจริงแต่บุตรเสียชีวิต จึงสมควรวินิจฉัยตามหลักการเดิมดังกล่าว คือ นางบุศราพรฯ มีสิทธิลาคลอดบุตรได้ ๙๐ วัน

๓.๒ สกร. ได้สอบถามนางบุศราพรฯ เป็นการภายใน ได้รับแจ้งว่า นางบุศราพรฯ ได้ขอลาคลอดบุตร ตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๐ และกลับมาปฏิบัติราชการเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๐ นางบุศราพรฯ ได้หยุดราชการเป็นเวลา ๓๐ วัน ตามใบรับรองแพทย์ และนางบุศราพรฯ ไม่ประสงค์จะใช้สิทธิลาคลอดบุตรต่อไปอีก จึงเป็นสิทธิของนางบุศราพรฯ ที่จะใช้สิทธิการลาดังกล่าว

๔. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วย สกร. จะได้แจ้งให้ กจท. ทราบต่อไป

เห็นชอบ

(นายพุทธิศักดิ์ นามเดช)

ผอ.สกส.

(นายจุฑาทุธร หิรัญะวลิต)

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

11 พ.ค. 2550

คุณ มิ่งขวัญ
สงวน
น.ร. ๕๕

สรย.

ผอ. สกส.

๗ มี.ค. ๕๐

นาย
สงวน

นร 1305/ 7458

// กันยายน 2541

ข้อหารือการลาคลอดบุตรกรณีเด็กเสียชีวิตในครรภ์

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ นร 0201/4915 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2541 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้หารือปัญหาการปฏิบัติเกี่ยวกับการลาคลอดบุตรกรณีเด็กเสียชีวิตในครรภ์ว่า

1. ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 มีหลักเกณฑ์การวินิจฉัยเกี่ยวกับการลาของข้าราชการในกรณีที่มีการสิ้นสุดการตั้งครรภ์ไว้อย่างไร การลาของนางจิรวรรณ ทิพย์ศิริ ตั้งแต่วันที่ 16 - 20 กุมภาพันธ์ 2541 และตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ - 23 พฤษภาคม 2541 ถือว่าเป็นการลาป่วยหรือลาคลอดบุตร หากถือว่าเป็นการลาคลอดบุตร ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาจะใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ลาไม่ครบจำนวน 90 วันได้หรือไม่ ประการใด
 2. เมื่อมีการสิ้นสุดการตั้งครรภ์ในระยะก่อนที่จะเกิดจะเจ็บโตพอที่จะมีชีวิตรอดได้ ภายหลังการคลอดหรือในระยะเวลาหลังจากนั้น จะถือเป็นการลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกิน 120 วันทำการ ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2538) ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ข้อ 6 (8) (ง) ได้หรือไม่ ประการใด
 3. ในกรณีที่สตรีได้คลอดบุตร แต่ระหว่างลาคลอดบุตรยังไม่ครบ 90 วัน ทารกได้เสียชีวิต จะถือว่าการลาคลอดบุตรสิ้นสุดลงหรือไม่ และจำนวนวันลาที่เหลืออยู่ข้าราชการผู้นั้นจะต้องเสนอขอถอนวันลาด้วยหรือไม่
- และตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนมาก ที่ นร 0201/9291 ลงวันที่ 25 มิถุนายน 2541 ได้มอบหมายให้นายมาโนชญ์ จารุสมบัติ หัวหน้าฝ่ายการเจ้าหน้าที่ กองกลาง เป็นผู้แทนไปร่วมประชุมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเช่น กระทรวงสาธารณสุข ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงาน ก.พ. กรมบัญชีกลาง เป็นต้น เพื่อพิจารณาข้อหารือเกี่ยวกับการลาคลอดบุตรกรณีเด็กเสียชีวิตในครรภ์ว่าจะต้องลาอย่างไร ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีขอเรียนว่า ในการประชุมดังกล่าวที่ประชุมมีความเห็น ดังนี้

1. กรณีตามข้อหาหรือข้อ 1 ระบุว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 ข้อ 18 กำหนดให้ข้าราชการมีสิทธิลาคลอดบุตร โดยได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ 90 วัน จึงเห็นได้ว่า การลาคลอดบุตรเป็นสิทธิของข้าราชการผู้ลา และไม่มีเงื่อนไขการสิ้นสุดของการลาคลอด

สำหรับการพิจารณาจำแนกประเภทของการลา โดยหลักการจะต้องพิจารณาไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ลาและเป็นไปตามข้อเท็จจริง กรณีที่นางจิรวรรณฯ ได้ขอลาระหว่างวันที่ 16 - 20 กุมภาพันธ์ 2541 โดยปรากฏข้อเท็จจริงตามใบรับรองแพทย์ระบุว่า มีอาการตั้งครรภ์ 36 สัปดาห์ ความดันโลหิตสูง บวม ให้การพิจารณาว่าโรคว่าครรภ์เป็นพิษ จึงพิจารณาได้ว่า การลาช่วงนี้เป็นการลาป่วย

ส่วนการลาระหว่างวันที่ 23 กุมภาพันธ์ - 23 พฤษภาคม 2541 ผู้ลาได้ขออนุญาตลาคลอด และใบรับรองแพทย์ระบุว่า เป็นโรคคลอดบุตร มีอาการตั้งครรภ์ 37 สัปดาห์ เด็กเสียชีวิตในครรภ์เห็นว่าควรให้หยุดพัก 90 วันตามสิทธิการลาคลอดบุตร จึงพิจารณาว่าการลาช่วงนี้ เป็นการลาคลอดบุตร เมื่อการลาของนางจิรวรรณฯ ในช่วงนี้เป็นการลาคลอดบุตร และระเบียบฯ กำหนดให้เป็นสิทธิของข้าราชการผู้ลาที่จะลาโดยได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ 90 วัน โดยไม่มีเงื่อนไขการสิ้นสุดของการลาคลอดไว้ ดังนั้น ผู้มีอำนาจอนุญาตการลา จึงย่อมไม่สามารถที่จะใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ลาน้อยกว่าสิทธิและผลประโยชน์ของข้าราชการผู้ลาได้

2. กรณีตามข้อหาหรือข้อ 2 และข้อ 3 เมื่อการลาคลอดบุตรไม่มีเงื่อนไขการสิ้นสุดของการลาไว้ ดังนั้น แม้เด็กจะเสียชีวิตในครรภ์หรือเสียชีวิตภายหลังการคลอด จึงไม่กระทบถึงสิทธิของการลา ถ้าข้าราชการผู้ลาคลอดบุตรยังมีความประสงค์จะลาจำนวน 90 วัน ก็ย่อมจะใช้สิทธิลาคลอดได้เต็มจำนวนต่อไปได้ แต่ถ้าผู้ลาประสงค์จะลาน้อยกว่าสิทธิดังกล่าว หรือประสงค์จะขอลอนวันลาโดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของระเบียบฯ ข้อ 10 วรรคท้าย ก็ย่อมกระทำได้

กรณีที่หาหรือว่า เมื่อมีการสิ้นสุดการตั้งครรภ์ก่อนที่เด็กจะเติบโตพอที่จะมีชีวิตรอดได้ภายหลังการคลอดหรือในระยะเวลาหลังจากนั้น จะถือเป็นการลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัว

เป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกิน 120 วันทำการ ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ข้อ 6 (8) (ง) หรือไม่ ประการใดนั้น เนื่องจากข้อหาดังกล่าวเป็นการวินิจฉัยตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ 10 ฯ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ก.พ. จึงสมควรที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้หารือสำนักงาน ก.พ. ต่อไป

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นพ้องด้วยกับความเห็นของที่ประชุม
ส่วนราชการดังกล่าวข้างต้น

อนึ่ง ในการพิจารณาดังกล่าว มีประเด็นที่สมควรหารือกระทรวงสาธารณสุขด้วยว่า กรณีเด็กเสียชีวิตในครรภ์แล้วทารกคลอดก่อนกำหนดว่า กรณีใด เป็นการแท้ง หรือกรณีใด เป็นการคลอดบุตร และสตรีที่แท้งหรือคลอดบุตรสมควรหยุดพักการปฏิบัติงานภายหลังการแท้งกรณีหนึ่งหรือภายหลังการคลอดอีกกรณีหนึ่งเพื่อพักฟื้นฟูสุขภาพเป็นเวลาเท่าใด จึงจะเหมาะสมด้วย ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้แจ้งผลการพิจารณาให้สำนักนายกรัฐมนตรีทราบแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สช 0711.03/2850 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2541 ตามที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

Lm H.M. Madsen

~~6/4~~ O.O. 2541

(นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ)
รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

[Handwritten signature]

ต้นแบบ

ที่ นร 0201/ 4915

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

๑๔ มีนาคม ๒๕๔๑

เรื่อง ขอรื้อปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

- อ้างถึง
๑. ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕
 ๒. ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙
 ๓. กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความใน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง
เลขรับ..... ๕๐๔
วันที่..... ๑๕ มี.ค. ๔๑
เวลา..... ๑๑.๐๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกองกลาง เรื่อง การลาของข้าราชการ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๑

ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนที่ ๑ การลาป่วย ข้อ ๑๗ วรรคแรก กำหนดว่า "ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้ และตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนที่ ๒ การลาคลอดบุตร ข้อ ๑๘ วรรคแรก กำหนดว่า "ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว และมีสิทธิลาคลอดบุตร โดยได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ ๙๐ วัน โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์" นั้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีปัญหาคือขอรื้อในกรณีตามข้อเท็จจริงที่ว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ นางจิรวรรณ ทิพย์ศิริ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ศูนย์อำนวยการประชุม กลุ่มที่ ๑ สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี ได้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาสองฉบับ คือ ลาป่วย ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ มีกำหนดห้าวันทำการ ตามใบรับรองแพทย์ระบุว่ามีอาการตั้งครรภ์สามสัปดาห์ ความดันโลหิตสูง บวม ให้การพิเคราะห์โรค คือ ตั้งครรภ์เป็นพิษ และ

ลาคลอดบุตร ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๑ มีกำหนดเก้าสิบวัน ตามใบรับรองแพทย์ที่ได้ทำการตรวจอาการของ นางจิรวรรณฯ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ แล้ว เห็นว่าเป็นโรคคลอดบุตร มีอาการตั้งครรภ์สามสัปดาห์ เจ็ดสัปดาห์ เด็กเสียชีวิตในครรภ์ เห็นว่าควรให้หยุดพัก ๙๐ วัน ตามสิทธิการลาคลอดบุตร

/ซึ่งฝ่าย ...

ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ กองกลาง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องการยื่นใบลาของนางจิรวรรณแล้ว เห็นว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรียังไม่มีข้อวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการลาของข้าราชการสตรีที่ตั้งครรภ์และเด็กเสียชีวิตในครรภ์ว่าจะถือเป็นการลาป่วยหรือลาคลอดบุตร จึงได้เสนอความเห็นเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ ดังปรากฏตามสำเนาหนังสือกองกลางที่ส่งมาด้วยนี้ และเพื่อให้ได้ข้อยุติในการพิจารณาเรื่องดังกล่าว เลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้หารือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามระเบียบและมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงใคร่ขอหารือดังต่อไปนี้

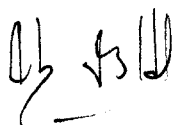
1. ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่อ้างถึง 1 และ 2 มีหลักเกณฑ์การวินิจฉัยเกี่ยวกับการลาของข้าราชการในกรณีที่มีการสิ้นสุดการตั้งครรภ์ไว้อย่างไร และกรณีตามข้อเท็จจริงข้างต้น การลาของนางจิรวรรณ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 16 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2541 และในช่วงตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 23 พฤษภาคม 2541 จะเป็นการลาป่วยหรือลาคลอดบุตร หากเป็นการลาคลอดบุตรผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลาจะใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ลาโดยไม่ครบจำนวนเก้าสิบวัน ได้หรือไม่ ประการใด

2. เมื่อมีการสิ้นสุดการตั้งครรภ์ในระยะก่อนที่เด็กจะเติบโตพอที่จะมีชีวิตรอดได้ภายหลังการคลอด หรือในระยะเวลาหลังจากนั้น ในกรณีเช่นนี้จะถือเป็นการลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราว รวมกันไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันทำการ ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2538) ออกตามความใน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน ข้อ 6 (8) (ง) ตามหนังสือที่อ้างถึง 3 ได้หรือไม่ ประการใด

3. ในกรณีที่สตรีซึ่งมีครรภ์ได้คลอดบุตร แต่ในช่วงที่ลาคลอดบุตรยังไม่ครบกำหนดเก้าสิบวันทารกได้เสียชีวิต จะถือว่าการลาคลอดบุตรสิ้นสุดลงหรือไม่ และจำนวนวันลาที่เหลืออยู่ข้าราชการผู้นั้นจะต้องเสนอขอถอนวันลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลา ด้วยหรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ผลเป็นประการใดกรุณาแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกษร จันทรแสง)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง

โทร. 2810059

โทรสาร 2826355

ระเบียบการลาของข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการคลอดบุตรและการรับเงินเดือน

๑. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๑๙ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว โดยไม่ต้องมีใบรับรองของแพทย์

การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อน หรือหลังวันที่คลอดบุตรก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วัน

ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร และได้หยุดราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้คลอดบุตรตามกำหนด หากประสงค์จะขอยกเลิกวันลาคลอดบุตรที่หยุดไป ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตอนุญาตให้ยกเลิกวันลาคลอดบุตรได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลาปฏิบัติงานส่วนตัว การลาคลอดบุตรคาบเกี่ยวกับการลาประเภทใดซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลาของการลาประเภทนั้น ให้ถือว่า การลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตรตั้งแต่วันเริ่มวันลาคลอดบุตร

ข้อ ๒๒ ข้าราชการที่ลาคลอดบุตรตามข้อ ๑๙ แล้ว หากประสงค์จะลาปฏิบัติงานส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตร ให้มีสิทธิลาต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน ๑๕๐ วันทำการ

๒. พระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๒๘ ข้าราชการลาเนื่องจากการคลอดบุตร ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๒๙/๑ ข้าราชการซึ่งลาปฏิบัติงานส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตร ไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

ดังนั้น ข้าราชการที่มีความประสงค์จะขออนุญาตลาคลอดบุตรให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต โดยสามารถลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน ๙๐ วัน โดยนับวันหยุดราชการรวมเป็นวันลาด้วยและได้รับเงินเดือนตามปกติ และมีสิทธิลาปฏิบัติงานส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรต่อเนื่องจากการลาคลอดได้อีก ๑๕๐ วันทำการ โดยไม่ได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ลา

๓. ข้อสงสัยเกี่ยวกับการลาคลอดบุตร

๓.๑ การลาคลอดบุตรก่อนการคลอด

จะใช้สิทธิลาคลอดโดยจะลาล่วงหน้าก่อนการคลอดได้กี่วัน เนื่องจากระเบียบการลาของข้าราชการไม่ได้กำหนดไว้ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔๑ ให้สิทธิลูกจ้างหญิงลาก่อนคลอดได้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมการคลอดหรือเนื่องจากโดยสภาพการตั้งครรภ์ทำให้ลูกจ้างไม่อยู่ในสภาพที่จะทำงานได้ แต่กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้กำหนดจำนวนวันลาก่อนคลอดและลาหลังคลอดให้ชัดเจนอย่างต่างประเทศ การลาก่อนคลอดที่เหมาะสมจึงควรลาในช่วงระยะเวลา ๓๐ วันหรืออย่างมากไม่ควรเกิน ๔๕ วันก่อนวันคลอด ดังที่ถือปฏิบัติในหลายประเทศ เช่น

๑. สิงคโปร์ ลาได้ ๘ สัปดาห์โดยอาจลา ๔ สัปดาห์ก่อนคลอด และ ๔ สัปดาห์หลังคลอด หรือตามที่ตกลงกับนายจ้าง

๒. บรูไนและฮ่องกง ลาได้ ๔ สัปดาห์ก่อนคลอด และ ๔ สัปดาห์หลังคลอด

๓. ญี่ปุ่น ลาได้ ๖ สัปดาห์ก่อนคลอด และ ๘ สัปดาห์หลังคลอด

๔. อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๐๓ ว่าด้วย การคุ้มครองสิทธิ มารดา ระบุว่า หญิงควรมีสิทธิในการลาคลอดอย่างน้อย ๑๒ สัปดาห์ โดยที่ ๖ สัปดาห์เป็นการลาหลังคลอด ดังนั้น หากถือตามต่างประเทศดังกล่าว การลาคลอดล่วงหน้าเป็นเวลา ๓ เดือน จึงไม่ถือเป็นการลาเพื่อคลอดบุตร

๓.๒ การลาคลอดบุตรและการแท้งบุตร

การแท้งบุตรจะถือว่าเป็นการลาคลอดบุตร หรือไม่ พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๕ ได้ให้คำนิยามคำว่า "การคลอดบุตร" หมายความว่า การที่ทารกออกจากครรภ์มารดาซึ่งมี ระยะเวลาตั้งครรภ์มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒๘ สัปดาห์ซึ่งอยู่ในสภาวะที่หญิงนั้นพร้อมจะคลอดได้ ไม่ว่าทารกที่ออกจากครรภ์มารดานั้นจะออกมาในสภาพที่มีชีวิตหรือไม่ก็ตามถือว่าเป็นการคลอดบุตร

ดังนั้น กรณีที่ไม่อยู่ในความหมายของการคลอด คือ (๑) การลาไปตรวจครรภ์ (๒) การลา เพราะมีอาการแพ้ท้อง (๓) การลาเนื่องจากแท้งบุตรในขณะตั้งครรภ์น้อยกว่า ๒๘ สัปดาห์ ซึ่งการลาตาม (๑) ควรเป็นเรื่องลากิจส่วนตัว การลาตาม (๒) และ (๓) ควรเป็นเรื่องการลาป่วย

ถาม-ตอบ

แนวทางการปฏิบัติตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย การลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕

นาง ก. เดิมตำแหน่งลูกจ้างประจำ ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร ตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ - ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ รวม ๙๐ วัน ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้เรียกตัวให้บรรจุเข้ารับราชการ โดยเริ่มปฏิบัติงานในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และประสงค์ลาคลอดบุตรต่อเนื่องไปจนถึงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ตามสิทธิดังกล่าว กรณีนี้จะได้รับสิทธิการลาคลอดบุตรต่อเนื่องหรือไม่ และจะนับการลาคลอดบุตร ตั้งแต่เมื่อใด

บุคคลใดเมื่อได้มารายงานตัวรับการบรรจุเข้ารับราชการตามกำหนดเวลา และได้ลงชื่อรับทราบคำสั่งให้บรรจุเข้ารับราชการแล้ว ย่อมมีฐานะเป็นข้าราชการและมีสิทธิหน้าที่ตามที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนดไว้ เมื่อระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๘ กำหนดให้ข้าราชการมีสิทธิลาคลอดบุตรโดยได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ ๙๐ วัน และการลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอดก่อนหรือหลังวันที่คลอดก็ได้ แต่รวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วัน กรณีนี้เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาง ก. ซึ่งคลอดบุตรแล้วตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ประสงค์จะลาคลอดบุตรตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุจนถึงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งนับวันลาแล้วเป็นจำนวนไม่เกิน ๙๐ วัน นาง ก. จึงย่อมมีสิทธิลาได้ตามระเบียบฯ ดังกล่าว

(ที่มา : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๖/๗๒๑ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ (ปัจจุบันระเบียบการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕)

นาง ก. ข้าราชการได้รับการบรรจุใหม่และอยู่ระหว่างการทดลองปฏิบัติราชการ ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร ๙๐ วัน ภายหลังจากการลาคลอดบุตรแล้ว ๒๕ วัน นาง ก. ได้รับหนังสือจากส่วนราชการต้นสังกัดให้ไปเข้ารับการอบรมสัมมนาพร้อมกัน ในหลักสูตรของการพัฒนาข้าราชการในระหว่างการทดลองปฏิบัติราชการ (กระบวนกรที่ ๓) ตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด และโดยที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๐ วรรคห้า ได้กำหนดให้ การลาของข้าราชการที่ถูกเรียกกลับมาปฏิบัติราชการระหว่างลา ให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติราชการ กรณีจึงมีปัญหาดังนี้

๑. กรณีดังกล่าวจะถือว่าเป็นการที่ข้าราชการถูกเรียกกลับมาปฏิบัติราชการระหว่างการลาหรือไม่
๒. การลาคลอดบุตรของนาง ก. จะสิ้นสุดลงก่อนครบกำหนด ๙๐ วัน หรือไม่
๓. หากการลาคลอดบุตรของนาง ก. ไม่สิ้นสุด การไปเข้าร่วมสัมมนาดังกล่าวข้างต้นของ นาง ก. จะถือเป็นการไปปฏิบัติราชการหรือไม่ และสามารถเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการได้ตามปกติหรือไม่

๔. ในกรณีทำนองเดียวกัน ข้าราชการซึ่งอยู่ระหว่างการลาคลอดบุตร หากประสงค์จะเดินทางไปศึกษาดูงานฯ เพื่อไม่ให้ตนเองเสียโอกาส สามารถจะกระทำได้หรือไม่ อย่างไร

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว โดยไม่ต้องมีใบรับรองของแพทย์ และวรรคสอง กำหนดให้การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อนหรือหลังวันที่คลอดบุตรก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วัน กรณีตามปัญหา ๑-๔ โดยหลักการแล้ว ข้าราชการที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการ ย่อมมีฐานะเป็นข้าราชการและมีสิทธิลาคลอดบุตรตามระเบียบฯ ได้ไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คลอดบุตร ดังนั้น การที่ข้าราชการได้รับหนังสือจากส่วนราชการต้นสังกัดให้ไปเข้าร่วมสัมมนาด้วยกัน ในหลักสูตรของการพัฒนาข้าราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการ (กระบวนกรที่ ๓) ตามที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด หรือกรณีอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันหากข้าราชการผู้นั้นได้เดินทางไปเข้าร่วมสัมมนา ดังกล่าวระหว่างการลาคลอดบุตร ซึ่งถือได้ว่าข้าราชการผู้นั้นไม่ประสงค์จะใช้สิทธิลาคลอดบุตรที่เหลืออยู่ต่อไปอีก ย่อมจะส่งผลทำให้วันลาคลอดบุตรตามสิทธิที่เหลืออยู่เดิมนั้นสิ้นสุดลง และวันเดินทางไปราชการเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่วันที่เดินทางไปราชการ

ข้าราชการรายหนึ่งได้คลอดบุตร เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ข้าราชการผู้นี้จะต้องขอลาคลอดบุตร โดยเริ่มลาก่อนวันที่คลอด ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ หรือเริ่มลาหลังวันที่คลอด ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ และเมื่อรวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วัน ใช่หรือไม่ หากใช่ กรณีลาหลังวันที่คลอด ในวันที่ ๑-๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ จะต้องใช้สิทธิลาประเภทใด

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๙ วรรคสอง กำหนดให้การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อน หรือหลังวันที่คลอดบุตรก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วัน ซึ่งระเบียบฯ มีเจตนารมณ์มุ่งหมายให้ผู้ลาได้เตรียมตัวก่อนการลาคลอดบุตร (ประมาณ ๒ สัปดาห์ก่อนวันที่คลอดบุตร) ได้พักผ่อนร่างกายภายหลังการคลอด และได้เลี้ยงดูบุตรด้วยน้ำนมของมารดา กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ เมื่อรวมระยะเวลาการลาคลอดบุตรก่อนกำหนดคลอด ๒ สัปดาห์ และพักผ่อนหลังคลอดบุตรแล้ว จะต้องไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คลอดบุตร ดังนั้น ข้าราชการรายนี้ย่อมสามารถลาในวันก่อนวันที่คลอดบุตร คือวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ลาในวันที่คลอดบุตร คือวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ หรือลาในวันหลังวันที่คลอดบุตร คือวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ก็ได้ แต่เมื่อนับรวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คลอดบุตร

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๒๐ วรรคหนึ่งกำหนดให้ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่คลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลาภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คลอดบุตร

และให้มีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ นั้นหมายความว่า การที่ภริยาคลอดบุตร ๑ ครั้ง ข้าราชการจะลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรกี่ครั้งก็ได้ แต่ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วันทำการ หรือลาได้ครั้งเดียวไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

โดยหลักการแล้ว ข้าราชการมีสิทธิการลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ หมายถึง ภริยาคลอดบุตร ๑ ครั้ง มีสิทธิลาได้ครั้งเดียวติดต่อกัน (ต่อเนื่องกัน) รวม ๑๕ วันทำการ

ขอทราบความหมายคำว่า “ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย” หากข้าราชการชายมิได้จดทะเบียนสมรส จะต้องมิใช่ชื่อข้าราชการดังกล่าวเป็นบิดาในใบสูติบัตรของบุตรที่เกิดกับภริยาที่ยังมิได้จดทะเบียนสมรสนั้นใช่หรือไม่ และการใช้สิทธิการลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรภายหลังการคลอดบุตรเกิน ๙๐ วัน จะสามารถลาได้หรือไม่ อย่างไร

๑. เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ มิได้กำหนดบทนิยามคำว่า “ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย” ไว้ แต่โดยที่ระเบียบฯ มีเจตนารมณ์มุ่งหมายให้ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว หมายความว่า ภริยาที่ได้จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น กรณีที่ข้าราชการชายมิได้จดทะเบียนสมรสกับภริยาที่คลอดบุตร แม้ว่าจะมิใช่ชื่อเป็นบิดาในใบสูติบัตรของบุตรที่เกิดจากภริยาที่มีได้จดทะเบียนสมรสนั้น ก็ไม่ถือว่าเป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย ข้าราชการชายจึงไม่มีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรตามระเบียบฯ ข้อ ๒๐

๒. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่คลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คลอดบุตร ซึ่งในหลักการของระเบียบฯ การใช้สิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรดังกล่าว ข้าราชการจะต้องใช้สิทธิลาภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตร ดังนั้น ข้าราชการจะใช้สิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรภายหลังจากการที่ภริยาคลอดบุตรแล้วเกิน ๙๐ วัน ไม่ได้

กรณีที่ข้าราชการได้ใช้สิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรแล้ว ต่อมาได้หย่าขาดกับภริยาที่คลอดบุตร (คนเดิม) แล้วจดทะเบียนสมรสใหม่ และภริยา (คนใหม่) ได้คลอดบุตรในเวลาไล่เลี่ยกัน ข้าราชการรายนี้จะมีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรอีกครั้งหรือไม่

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๒๐ วรรคแรกได้กำหนดให้ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่คลอดบุตรครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้าราชการจะได้หย่าขาดกับภริยาที่คลอดบุตร (คนเดิม) และจดทะเบียนสมรสใหม่กับภริยาที่คลอดบุตร (คนใหม่)

ข้าราชการย่อมมีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย (คนใหม่) ที่คลอดบุตรครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ ตามนัยระเบียบฯ ข้อ ๒๐

กรณีที่ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของข้าราชการชายได้คลอดบุตร และบุตรที่คลอดออกมารอดชีวิต แต่ภริยาดังกล่าวได้เสียชีวิตเมื่อคลอดบุตรแล้ว และในกรณีกลับกัน หากบุตรเสียชีวิต ข้าราชการชายจะยังคงมีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรรายนี้ต่อไปอีกได้หรือไม่

กรณีที่ภริยาเสียชีวิต ข้าราชการชายผู้เป็นสามีจะไม่มีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรนับตั้งแต่วันที่ภริยาเสียชีวิต แต่ในทางกลับกัน หากบุตรที่คลอดเสียชีวิต ข้าราชการชายผู้เป็นสามียังคงมีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร

ในทางปฏิบัติ การไปพบแพทย์หรือเจ็บป่วยเล็กน้อย ๆ เป็นครั้งคราว ผู้ลาจะใช้สิทธิลาพักผ่อนทุกครั้ง เนื่องจากไม่ประสงค์ให้มีประวัติการลาป่วยหรือลาบางส่วนตัว กรณีดังกล่าวจะถือว่าเป็นการปฏิบัติผิดระเบียบหรือไม่ เนื่องจากเห็นว่าถือเป็นการเสียสละ (คิดเองแต่ว่าจะผิด) อีกทั้งหน่วยงานมีบุคลากรถือปฏิบัติในทำนองเดียวกันนี้เป็นจำนวนมาก หากจะให้ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาลงไปรายละเอียดของมูลเหตุและวัตถุประสงค์ของผู้ลา อาจจะเป็นการยุ่งยากต่อการพิจารณาเป็นอย่างมาก

ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๗ (๑)-(๑๑) ได้กำหนดให้การลาแบ่งออกเป็น ๑๑ ประเภท คือ การลาป่วย การลาคลอดบุตร การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ฯลฯ ซึ่งในหลักการของระเบียบ ข้าราชการจะต้องใช้สิทธิลาหยุดราชการเพราะเหตุซึ่งจำแนกไว้ตามประเภทของการลาที่กำหนดไว้ในระเบียบฯ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ข้าราชการผู้ลาจะต้องใช้สิทธิการลาให้ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริง มูลเหตุแห่งการลา และประเภทของการลานั้น ๆ ด้วย จึงจะเป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วยระเบียบ สำหรับการใช้สิทธิลาพักผ่อนนั้น โดยที่ระเบียบฯ มีเจตนารมณ์เปิดโอกาสให้ข้าราชการสามารถใช้สิทธิลาพักผ่อนดังกล่าวได้อย่างกว้างมากกว่าสิทธิการลาประเภทอื่น ๆ และเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตการลาที่จะพิจารณาอนุญาตโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการตามนัยระเบียบฯ ข้อ ๒๗ แต่ทั้งนี้ การใช้สิทธิการลาพักผ่อนดังกล่าวจะต้องเป็นไปด้วยความสุจริตด้วย หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า การไปพบแพทย์ดังกล่าวเป็นการไปพบแพทย์เพื่อทำการรักษาอาการเจ็บป่วยในวันนั้น เช่น การฉีดยาแก้ปวด หรือการเข้ารับการรักษาเป็นต้น ก็สมควรจะต้องลาป่วยในวันที่ไปทำการรักษาอาการเจ็บป่วย เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงดังกล่าวตามนัยระเบียบฯ ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๑๗ (๑)

แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีข้าราชการขอลาพักผ่อน และขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศระหว่างการลาพักผ่อนดังกล่าว จะใช้แบบใด

การลาพักผ่อนของข้าราชการ ให้ถือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๕ การลาพักผ่อน ข้อ ๒๓-ข้อ ๒๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยให้ใช้แบบใบลาพักผ่อนท้ายระเบียบฯ ส่วนการขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศระหว่างการลาพักผ่อนดังกล่าวนี้ ให้ถือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ ของระเบียบฯ โดยไม่มีแบบของการขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศฯ ซึ่งในทางปฏิบัติ ข้าราชการจะจัดทำเป็นบันทึกเสนอขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจอนุญาต และแนบเอกสารใบลาพักผ่อนประกอบการพิจารณาด้วย

กรณีที่ข้าราชการได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบท หากเกินระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทแล้ว จะขอลาอุปสมบทต่อไปอีก จะถือว่าเป็นการลาอุปสมบทครั้งที่ ๒ ใช่หรือไม่ และจะไม่ได้รับเงินเดือนระหว่างลาอุปสมบทครั้งที่ ๒ ด้วยใช่หรือไม่

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ข้าราชการที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบท จะต้องกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ลาสิกขา ทั้งนี้ จะต้องนับรวมอยู่ภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตการลา ซึ่งในหลักการของระเบียบฯ การลาอุปสมบทของข้าราชการย่อมสิ้นสุดลงเมื่อครบกำหนดวันลา นั้น และข้าราชการจะต้องกลับมาปฏิบัติราชการในวันทำงานถัดไป กรณีที่ครบระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทแล้ว ข้าราชการยังไม่ได้กลับมาปฏิบัติราชการวันทำงานถัดไป หากแต่ข้าราชการมีประสงค์จะขอลาอุปสมบทต่อไปอีก ซึ่งเป็นการลาอุปสมบทที่มีระยะเวลาต่อเนื่อง แต่โดยที่ระเบียบฯ มิได้กำหนดให้นับเป็นการลาครั้งหนึ่งดังเช่นการลาป่วยหรือการลากิจส่วนตัวที่มีระยะเวลาต่อเนื่องกัน ซึ่งให้นับเป็นการลาครั้งหนึ่งได้ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๐ วรรคสาม ดังนั้น ในหลักการจึงต้องมีการขออนุญาตลาอุปสมบทใหม่ในส่วนที่เกินกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทนั้น โดยผู้ลาจะต้องขออนุญาตลาอุปสมบทอีกครั้งหนึ่งต่อปลัดกระทรวงตามนัยระเบียบฯ ข้อ ๒๙ และจะไม่ได้รับเงินเดือนระหว่างลา ในการขอลาอุปสมบทครั้งที่ ๒

ที่ นร ๐๙๐๔/๕๖๖

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

เรื่อง วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการลาของข้าราชการและลูกจ้าง

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ สร ๐๔๐๓/๓๖๗ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๒๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น ๘๒๖/๒๕๔๒ ลงวันที่

๒ พฤษภาคม ๒๕๔๒

๒. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๓/ว ๔ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕

๓. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๒๐๓/ว ๒๗๐ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงสาธารณสุขได้หารือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการลาของข้าราชการและลูกจ้างที่ถูกควบคุมตัวเนื่องจากถูกฟ้องคดีอาญา กรณี นาย ก. ลูกจ้างประจำกรมควบคุมโรคติดต่อ รวม ๒ ประการ คือ

ก. การที่ไม่อนุญาตให้นาย ก. ลาพักหรือลาพักผ่อนในระหว่างวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๘-๔ กรกฎาคม ๒๕๒๘ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำนั้น เป็นการถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

ข. กรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างต้องหาคดีหรือถูกฟ้องคดีอาญา และถูกควบคุมตัวจนไม่อาจไปปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ตามปกติ (กรณีถูกควบคุมตัวติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาไม่เกิน ๑๕ วัน) นั้น ควรจะต้องถือปฏิบัติอย่างไรจึงจะเป็นการเหมาะสม ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีทำนองนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินเดือนของข้าราชการเมื่อมีกรณีต้องถูกจับกุมคุมขัง จึงได้ขอทราบหลักเกณฑ์จากกระทรวงการคลังเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ซึ่งกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วได้ชี้แจงว่า เรื่องนี้มีมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง คือ

๑. มติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น ๘๒๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๒ เรื่อง ข้าราชการต้องหาในคดีอาญาหรือคดีแพ่งหรือคดีล้มละลาย

๒. มติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๓/ว ๔ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕ เรื่อง การเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา

๓. มติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๗๐ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ เรื่อง การเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัว ดำเนินคดีอาญา

ดังมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ได้ส่งมาพร้อมหนังสือนี้

ทั้งนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีได้นำเรื่องนี้เสนอคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นควรตอบชี้แจงกระทรวงสาธารณสุขดังนี้

สำหรับปัญหาประการแรกที่ว่า การที่ไม่อนุญาตให้นาย ก. ลากิจ หรือลาพักผ่อนในระหว่างวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔-๔ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกควบคุมตัวในเรือนจำ เป็นการถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่เพราะเหตุใด นั้น กรณีนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น ๘๒๖/๒๔๘๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๘๒ กำหนดให้ข้าราชการที่ต้องหาคดีอาญาหรือคดีแพ่ง หรือคดีล้มละลาย รายงานให้กระทรวงทบวงกรมสังกัดทราบโดยด่วน เพื่อเจ้ากระทรวงทบวงกรมจะได้ทราบความเป็นไปของข้าราชการในสังกัด ดังนั้น การที่ไม่อนุญาตให้นาย ก. ลากิจหรือลาพักผ่อนดังกล่าว จึงเป็นการถูกต้อง และไม่ขัดกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการฯ เพราะกรณีนี้มิใช่การลาประเภทใด ๆ ตามระเบียบจึงไม่มีกรณีที่ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาอนุญาต

ส่วนปัญหาประการที่สอง ที่ว่าข้าราชการหรือลูกจ้างต้องหาคดีหรือถูกฟ้องคดีอาญาและถูกควบคุมตัวจนไม่อาจไปปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ตามปกติ ควรจะถือปฏิบัติอย่างไรจึงจะเป็นการเหมาะสมถูกต้องตามระเบียบของทางราชการนั้น กรณีนี้จะต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น ๘๒๖/๒๔๘๒ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๘๒ คือข้าราชการหรือลูกจ้างที่ถูกควบคุมตัวนั้นจะต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยด่วน เพื่อผู้บังคับบัญชาจะได้ทราบความเป็นไปของข้าราชการหรือลูกจ้างในสังกัด แล้วจะได้พิจารณาสั่งการได้ตามความเหมาะสม ส่วนการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างระหว่างที่ถูกควบคุมดังกล่าว **สมควรขอการจ่ายไว้ก่อน** โดยถือปฏิบัติตามนัยมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๔๐๓/ว ๔ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๑๕ และ ที่ สร ๐๒๐๓/ว ๒๗๐ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๔ สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการฯ ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ.

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) **อภิลาศ โอสธานนท์**
(นายอภิลาศ โอสธานนท์)
รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
กองแผนงานและวิชาการ
โทร. ๒๘๒๕๓๒๒

หมายเหตุ ได้ตัดชื่อ-สกุลออกแล้วใช้นามสมมุติแทน

ที่ สธ ๐๒๐๓/ว ๒๗๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๔

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวดำเนินคดีอาญา
เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

อ้างถึง หนังสือ ที่ สธ ๐๔๐๓/ว ๔ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๑๕

ตามที่ได้ยื่นยันมติสภการบริหารคณะปฏิวัติอนุมัติหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินเดือนของข้าราชการระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญาตามที่กระทรวงการคลังเสนอ รวม ๒ ข้อ นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังเสนอตามที่ได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่า มีข้าราชการตำรวจรายหนึ่ง ถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวดำเนินคดีอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่รักษาทรัพย์เบียดบังทรัพย์นั้นเป็นของตนโดยทุจริต จึงไม่ได้มาปฏิบัติราชการระหว่าง วันที่ ๑๑-๓๐ ตุลาคม ๒๕๒๒ และผู้บังคับบัญชาก็ไม่ได้สั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต่อมาผลทางคดียังการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง และได้กลับมารายงานตัวปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๒๒ จึงขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาจ่ายเงินเดือนระหว่างวันที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเพราะถูกควบคุมตัว ซึ่งกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. หลักการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการนั้น จ่ายให้ในกรณีที่มาปฏิบัติราชการ กรณีที่ข้าราชการมิได้มาปฏิบัติราชการ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรี

๒. ข้าราชการที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการมีสิทธิได้รับเงินเดือนในกรณีดังต่อไปนี้

๒.๑ ข้าราชการที่ไม่มาปฏิบัติราชการเพราะถูกสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือในระหว่างอุทธรณ์คำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ การจ่ายเงินเดือนเป็นไปตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒

๒.๒ ข้าราชการที่ไม่มาปฏิบัติราชการเพราะถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา การเบิกจ่ายเงินเดือนเป็นไปตามมติสภการบริหารคณะปฏิวัติดังกล่าวข้างต้น

๓. ข้าราชการที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ เพราะถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวดำเนินคดีอาญา ต่อมาผลคดีปรากฏว่า อัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องเพราะหลักฐานไม่พอ และข้าราชการผู้นั้นได้กลับไปปฏิบัติราชการตามเดิมนั้น ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดให้จ่ายเงินเดือนให้หรือไม่แต่อย่างใด การที่ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากคดีอาญาเพราะอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว ส่วนราชการเจ้าสังกัดก็ต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป โดยจะต้องสอบสวนว่า มีมลทินมัวหมองหรือไม่ก่อน ถ้าไม่มีเหตุที่จะตั้งกรรมการสอบสวน หรือผลการสอบสวนปรากฏว่าไม่มีมลทินมัวหมอง ก็ควรจะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเช่นเดียวกับผู้ที่ถูกควบคุมตัวตาม

คำพิพากษาของศาลคดีอาญา หากปรากฏว่ามีเหตุที่จะตั้งกรรมการสอบสวน หรือผลการสอบสวน ปรากฏว่า มีมลทินมัวหมอง แต่ไม่ถึงกับต้องให้ออก ปลดออก ก็ควรจ่ายให้ไม่เกินครั้งหนึ่งเช่นเดียวกับข้าราชการที่ถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษา ทั้งนี้ เพราะเป็นกรณีที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเพราะ ถูกควบคุมตัวโดยเจ้าพนักงานในขบวนการยุติธรรมเหมือนกัน จึงควรใช้หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือน เช่นเดียวกัน โดยที่การจ่ายเงินเดือนข้าราชการต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรี จึงขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้นำหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาล คดีอาญามาใช้บังคับแก่ข้าราชการที่ถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวเพื่อดำเนินคดีอาญาโดยอนุโลม

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๒๔ ลงมติเห็นชอบด้วย และให้นำ หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา มาใช้บังคับแก่ ข้าราชการที่ถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวเพื่อดำเนินคดีอาญาโดยอนุโลมตามที่กระทรวงการคลัง เสนอ

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง/สูง
(ลงชื่อ) **ปลัด มีจุล**
(นายปลั่ง มีจุล)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม
โทร. ๒๕๒๓๖๐๖

รศ.ดร.
อ.วิเศษ
ม.ร.ท.
อ.ไพฑูริย์
ก.น.ส.
ก.น.ส.
ก.น.ส.

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การปฏิบัติตามคำพิพากษาในคดีปกครอง
กรณีการเบิกจ่ายเงินเดือนและค่าตอบแทน

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๐๙.๗/๕๖๓๒ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีได้มีหนังสือหรือจังหวัดลพบุรีกรณีนายพิชัย เกียรติวินัยสกุล นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาและถูกคุมขังที่เรือนจำพิเศษ ประสานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีจึงได้เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และที่ประชุมได้มีมติเลือกให้นายสุบรรณ จิระพันธ์วานิช เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีแทน ต่อมานายพิชัยฯ ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองและศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำพิพากษาเพิกถอนมตินั้น จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติการเบิกจ่ายเงินเดือนและค่าตอบแทนให้แก่ นายสุบรรณฯ และนายพิชัยฯ ซึ่งจังหวัดพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า

๑. โดยผลของคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดทำให้นายพิชัยฯ ยังคงเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่และมีสิทธิได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนตามกฎหมาย แต่ในระหว่างที่นายพิชัยฯ ถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษนั้น นายพิชัยฯ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนในระหว่างนั้น

๒. หากนายสุบรรณฯ ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีโดยสุจริต ย่อมมีสิทธิได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทน แต่ถ้ารู้อยู่แล้วว่าตนเองไม่สามารถดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แต่ยังดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องคืนเงินเดือน ค่าตอบแทน เบี้ยประชุม และเงินอื่นที่ได้รับให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวมีความสำคัญและยังไม่มีแนวทางปฏิบัติมาก่อน จึงขอหารือว่า

๑. การที่นายพิชัยฯ ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำพิเศษถือเป็นกรณีที่ไม่อาจปฏิบัติงานได้และไม่เป็นกรณีที่อาจลาได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา รองประธานสภา และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงไม่มีสิทธิเบิกเงินเดือน ค่าตอบแทน และค่าป่วยการในระหว่างนั้น แต่ในช่วงเวลาอื่นการเบิกจ่ายเงินเดือนและค่าตอบแทนจะเป็นไปตามข้อ ๒๑ ของระเบียบดังกล่าว ถูกต้องหรือไม่

๒. กรณีการเบิกจ่ายเงินเดือนและค่าตอบแทนให้แก่นายสุบรรณฯ ที่เข้าปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีโดยไม่ถูกต้อง นายสุบรรณฯ จะต้องคืนเงินเดือนค่าตอบแทน เบี้ยประชุม และเงินอื่นที่ได้รับให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า การเบิกจ่ายเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรรมการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีของนายพิชัยฯ อยู่ในช่วงเวลาที่มีการเบิกจ่ายเงินเดือนและค่าตอบแทนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาเงินเดือนและค่าตอบแทนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรรมการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมาตรา ๔^๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีสิทธิได้รับเงินเดือนตั้งแต่วันที่เข้ารับหน้าที่ และเมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา ๔ วรรคสาม ที่กำหนดให้การจ่ายเงินเดือนให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งดำรงตำแหน่งไม่เต็มเดือน ให้จ่ายตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนแล้ว จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ของการจ่ายเงินเดือนก็เพื่อเป็นค่าตอบแทนสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งเข้ารับหน้าที่และได้ปฏิบัติหน้าที่นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับเงินเดือนตามส่วนของวันที่ปฏิบัติหน้าที่ ฉะนั้น จากข้อเท็จจริงแม้จะถือว่านายพิชัยฯ ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีตลอดมาโดยผลของคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด แต่เมื่อนายพิชัยฯ มิได้เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีตั้งแต่วันที่ถูกคุมขังเป็นต้นมา และวันที่มิได้ปฏิบัติหน้าที่ก็มีไฉวันลาที่จะถือเป็นวันปฏิบัติงานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหาร

^๑มาตรา ๗๕ เงินเดือนและค่าตอบแทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรรมการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

^๒มาตรา ๔ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีสิทธิได้รับเงินเดือนตั้งแต่วันที่เข้ารับหน้าที่

ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตั้งแต่วันที่ได้รับเลือกหรือวันที่เริ่มต้น สมาชิกภาพ แล้วแต่กรณี

การจ่ายเงินเดือนหรือค่าตอบแทนให้แก่บุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองซึ่งดำรงตำแหน่งไม่เต็มเดือน ให้จ่ายตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนในเดือนนั้น

ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒^๓ นายพิชัยฯ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนตั้งแต่วันที่มิได้เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี อย่างไรก็ตาม หากนายพิชัยฯ ได้รับความเสียหายเนื่องจากการไม่สามารถเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี นายพิชัยฯ อาจใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายนั้นตามกฎหมายได้

ประเด็นที่สอง เห็นว่า การที่ศาลปกครองพิพากษาให้เพิกถอนมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรีที่เลือกนายสุบรรณฯ จิระพันธุ์วานิช เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี อันเป็นผลให้การดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดของนายสุบรรณฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่การดังกล่าวก็ได้ส่งผลกระทบต่อการใดที่นายสุบรรณฯ ได้กระทำไปในฐานะเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ว่าบรรดาการกระทำของเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ และเมื่อในระหว่างนั้นนายสุบรรณฯ ได้ปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาโดยตลอด การที่นายสุบรรณฯ ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน เบี้ยประชุม และเงินอื่นที่ได้รับอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ ย่อมไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการรับไปโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย จึงไม่ต้องคืนเงินเดือน ค่าตอบแทน เบี้ยประชุม และเงินอื่นที่ได้รับให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๕๒

^๓ข้อ ๒๑ การลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นหากได้ดำเนินการโดยชอบด้วยระเบียบนี้ให้ถือเป็นวันปฏิบัติงาน

การจ่ายเงินค่าป่วยการหรือค่าตอบแทนให้แก่คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หากมีวันปฏิบัติงานตั้งแต่ยี่สิบวันขึ้นไป ให้จ่ายเงินค่าป่วยการหรือเงินค่าตอบแทนเต็มเดือน แต่ถ้ามีวันปฏิบัติงานน้อยกว่ายี่สิบวัน ให้จ่ายเงินค่าป่วยการหรือเงินค่าตอบแทนลดลงตามส่วน

^๔มาตรา ๑๙ ถ้าปรากฏภายหลังว่าเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๘/ว ๘๙๓

ถึง สำนัก สถาบัน ศูนย์ กลุ่ม และหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และราชการบริหารส่วนกลาง
ที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ทุกแห่ง

ด้วย สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือ กรณีข้าราชการซึ่งอยู่ระหว่างศึกษาต่อระดับปริญญาโท และปริญญาเอก โดยไม่ได้ลาศึกษาตามระเบียบของทางราชการ เนื่องจากมีการเรียนการสอน ในวันหยุดราชการ แต่โดยที่ในบางสาขาวิชา มีโปรแกรมที่ต้องฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ หรือการทำปริญญานิพนธ์ (ปริญญาเอก) และต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เมื่อข้าราชการประสงค์จะไปทำกิจกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาข้างต้น โดยใช้เวลาราชการ จึงต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๓๓ รายละเอียดตามสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๘.๗/๒๑๕๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

สำนักบริหารกลาง

กลุ่มบริหารงานบุคคล

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๑๖ , ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๑๘ และ ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๒๓

โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๑๓

สำเนา -

ที่ นร ๑๐๑๘.๗/๒๑๕๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง การอนุมัติให้ข้าราชการไปฝึกปฏิบัติงานหรือทำปริญญานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโพธาราม

อ้างถึง หนังสือโรงพยาบาลโพธาราม ที่ รบ ๐๐๒๗.๒/๐๒/๒๕๗๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า โรงพยาบาลโพธารามมีข้าราชการในสังกัดซึ่งอยู่ระหว่างศึกษาต่อระดับปริญญาโทและปริญญาเอกโดยไม่ได้ลาศึกษาตามระเบียบของทางราชการเนื่องจากมีการเรียนการสอนในวันหยุดราชการ แต่โดยที่ในบางสาขาวิชาที่มีโปรแกรมที่ต้องฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ หรือการทำปริญญานิพนธ์(ปริญญาเอก) และต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ข้าราชการดังกล่าวจึงขอให้โรงพยาบาลอนุมัติให้ใช้เวลาดังกล่าวโดยไม่ถือเป็นวันลา จึงหาหรือว่า โรงพยาบาลจะสามารถกระทำได้หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า โดยที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓๓ กำหนดว่า ข้าราชการที่ประสงค์จะลาศึกษาต่อให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ ยกเว้นผู้ว่าราชการจังหวัด ดังนั้น เมื่อข้าราชการดังกล่าวประสงค์จะไปทำกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาข้างต้นโดยใช้เวลาราชการ ข้าราชการดังกล่าวจึงต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีข้างต้นต่อไป

สำหรับมาตรการป้องกันมิให้เกิดผลเสียต่อการปฏิบัติราชการในกรณีมีข้าราชการลาศึกษาต่อโดยมิได้ลาศึกษานั้น ส่วนราชการต้นสังกัดควรชี้แจงให้ข้าราชการในสังกัดได้ทราบระเบียบของทางราชการหรือแจ้งเวียนให้ข้าราชการในสังกัดถือปฏิบัติต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุติมา ศิริโรจน์)

ผู้อำนวยการศูนย์จัดการศึกษาในต่างประเทศและบริหารความรู้

แทนเลขาธิการ ก.พ.

ศูนย์จัดการศึกษาในต่างประเทศและบริหารความรู้

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๔๕๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๔๐๐

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวตุ๊กแกม รักษ์ดี)

นักทรัพยากรบุคคล ระดับปฏิบัติการ ๒๑ เม.ย. ๕๕

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๓๘/ว ๘๙๓

ถึง สำนัก สถาบัน ศูนย์ กลุ่ม และหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และราชการบริหารส่วนกลาง
ที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ทุกแห่ง

ด้วย สำนักงาน ก.พ. ได้ตอบข้อหารือ กรณีข้าราชการซึ่งอยู่ระหว่างศึกษาต่อระดับปริญญาโท และปริญญาเอก โดยไม่ได้ลาศึกษาตามระเบียบของทางราชการ เนื่องจากมีการเรียนการสอน ในวันหยุดราชการ แต่โดยที่ในบางสาขาวิชา มีโปรแกรมที่ต้องฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ หรือการทำปริญญานิพนธ์ (ปริญญาเอก) และต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เมื่อข้าราชการประสงค์จะไปทำกิจกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาข้างต้น โดยใช้เวลาราชการ จึงต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๓๓ รายละเอียดตามสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๘.๗/๒๑๕๐ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

สำนักบริหารกลาง

กลุ่มบริหารงานบุคคล

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๑๖ , ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๑๘ และ ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๒๓

โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๑๓

สำเนา -

ที่ นร ๑๐๑๘.๗/๒๑๕๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง การอนุมัติให้ข้าราชการไปฝึกปฏิบัติงานหรือทำปริญญานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลโพธาราม

อ้างถึง หนังสือโรงพยาบาลโพธาราม ที่ รบ ๐๐๒๗.๒/๐๒/๒๕๗๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า โรงพยาบาลโพธารามมีข้าราชการในสังกัดซึ่งอยู่ระหว่างศึกษาต่อระดับปริญญาโทและปริญญาเอกโดยไม่ได้ลาศึกษาตามระเบียบของทางราชการเนื่องจากมีการเรียนการสอนในวันหยุดราชการ แต่โดยที่ในบางสาขาวิชาที่มีโปรแกรมที่ต้องฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่ หรือการทำปริญญานิพนธ์(ปริญญาเอก) และต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ข้าราชการดังกล่าวจึงขอให้โรงพยาบาลอนุมัติให้ใช้เวลาดังกล่าวโดยไม่ถือเป็นวันลา จึงหาหรือว่า โรงพยาบาลจะสามารถกระทำได้หรือไม่อย่างไร ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ขอเรียนว่า โดยที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓๓ กำหนดว่า ข้าราชการที่ประสงค์จะลาศึกษาต่อให้เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ ยกเว้นผู้ว่าราชการจังหวัด ดังนั้น เมื่อข้าราชการดังกล่าวประสงค์จะไปทำกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาข้างต้นโดยใช้เวลาราชการ ข้าราชการดังกล่าวจึงต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีข้างต้นต่อไป

สำหรับมาตรการป้องกันมิให้เกิดผลเสียต่อการปฏิบัติราชการในกรณีมีข้าราชการลาศึกษาต่อโดยมิได้ลาศึกษานั้น ส่วนราชการต้นสังกัดควรชี้แจงให้ข้าราชการในสังกัดได้ทราบระเบียบของทางราชการหรือแจ้งเวียนให้ข้าราชการในสังกัดถือปฏิบัติต่อไปด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางอุติมา ศิริวิโรจน์)

ผู้อำนวยการศูนย์จัดการศึกษาในต่างประเทศและบริหารความรู้

แทนเลขาธิการ ก.พ.

ศูนย์จัดการศึกษาในต่างประเทศและบริหารความรู้

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๔๕๕

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๔๐๐

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวตุ๊กแกม รักษ์ดี)

นักทรัพยากรบุคคล ระดับปฏิบัติการ ๒๑ เม.ย. ๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักพระราชกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและ มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บรรดา กฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินเดือน”^๒ หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจาก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๓๒/หน้า ๒๕/๑ เมษายน ๒๕๓๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เงินเดือน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙

เงินงบประมาณรายจ่ายประเภทบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

“เงินปี” หมายความว่า เงินที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายปีจากเงินงบประมาณรายจ่าย

หมวดเงินเดือนของสำนักพระราชวัง

“บำเหน็จ” หมายความว่า บำเหน็จตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

และหมายความรวมถึงเงินทดแทนข้าราชการวิสามัญตามระเบียบกระทรวงการคลังด้วย

“บำนาญ” หมายความว่า บำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

และหมายความรวมถึงเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมด้วย

“ข้าราชการ”^๓ หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และเพื่อ

ประโยชน์ของมาตรา ๒๐ ให้หมายความถึงบุคคลอื่นซึ่งได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่าย

ประเภทบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนด้วย

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

มาตรา ๕ การเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้เป็นไป

ตามระเบียบปฏิบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ลักษณะ ๑

เงินเดือนและเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน

หมวด ๑

การถือจ่ายเงินเดือน

มาตรา ๗ (ยกเลิก)

มาตรา ๘ (ยกเลิก)

มาตรา ๙ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการที่ได้เลื่อนเงินเดือนเพราะถึงแก่ความตาย

เนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้จ่ายจากอัตราเงินเดือนที่ผู้นั้นครองอยู่ หรือเงินเดือนเหลือจ่ายหรือ

ให้โอนเงินหมวดอื่นมาตั้งจ่าย

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ข้าราชการ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงิน

ปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙

มาตรา ๗ ยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่น

ในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙

มาตรา ๘ ยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่น

ในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๒

การจ่ายเงินเดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐^๖

การจ่ายเงินเดือนข้าราชการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
กรมบัญชีกลางกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือน ให้จ่าย
ตามส่วนของจำนวนวันที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนในเดือนนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการกรณีบรรจุใหม่หรือกลับเข้ารับราชการใหม่
ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓ การจ่ายเงินเดือนกรณีที่มีการเลื่อนชั้น เลื่อนระดับ หรือเลื่อนชั้น
เงินเดือน ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ ให้
เป็นไปตามคำสั่งของผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ซึ่งต้องระบุด้วยว่าให้ได้รับเงินเดือนในอัตราใด และให้ขาดจาก
อัตราเงินเดือนเดิมไปรับอัตราเงินเดือนตำแหน่งใหม่หรือให้อัตราเงินเดือนเดิมไปตั้งจ่ายสำหรับ
ตำแหน่งใหม่ตั้งแต่วันที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕ การจ่ายเงินเดือนในกรณีโอนข้าราชการ ให้จ่ายทางสังกัดใหม่และงด
จ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งของผู้มีอำนาจสั่งโอน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่มีการจ่ายเงินเดือนทางสังกัดเดิมล่วงหน้าไป ให้เบิกเงินเดือนทางสังกัดใหม่
ส่งใช้สังกัดเดิมโดยวิธีเบิกหักผลส่ง แล้วในเจ้าสังกัดใหม่แจ้งการเบิกหักผลส่งให้เจ้าสังกัดเดิมทราบ
ห้ามมิให้เบิกเป็นส่วนตัว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖ ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนี
ราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือนสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการในกรณีอื่น จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้
เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือตามข้อบังคับกรมบัญชีกลางกำหนด แล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗

การจ่ายเงินเดือนของผู้ซึ่งถูกลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าภายหลังผู้นั้นได้รับ

^๖ มาตรา ๑๐

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และ
เงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

^๗ มาตรา ๑๖

วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ
บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

การแต่งตั้ง โอน หรือปรับเงินเดือน โดยได้รับเงินเดือนต่างจากเดิมและยังไม่พ้นโทษตัดเงินเดือน ให้คงตัดเงินเดือนต่อไปตามจำนวนเดิม หรือถ้าเป็นกรณีตัดเงินเดือนตามส่วนของเงินเดือน ก็ให้ตัดตามส่วนของเงินเดือนเดิม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๘ ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเงินเดือนจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๙ การจ่ายเงินเดือนในกรณีต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ลาออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันถึงกำหนดลาออก แต่ถ้าถึงกำหนดลาออกแล้วยังไม่ได้รับทราบคำสั่งอนุญาตให้ลาออก และข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่ง หรือควรได้รับทราบคำสั่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ถึงวันก่อนวันที่ระบุในคำสั่ง แต่ถ้ายังไม่ได้รับทราบคำสั่ง และข้าราชการผู้นั้นยังคงรับราชการต่อมา ให้จ่ายได้ถึงวันรับทราบคำสั่ง หรือควรได้รับทราบคำสั่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ในกรณีตาม (๑) และ (๒) หากจำเป็นต้องส่งมอบงานในหน้าที่ให้จ่ายต่อไปได้จนถึงวันส่งมอบงานเสร็จภายในเวลาอันไม่ชักช้าตามที่ผู้บังคับบัญชาจะกำหนดตามสภาพของงาน แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งหรือวันรับทราบคำสั่งหรือควรได้รับทราบคำสั่งแล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันสิ้นปี สำหรับกรณีที่ได้รับการต่อเวลาราชการ ให้จ่ายได้ถึงวันครบการต่อเวลาราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐ การจ่ายเงินเดือนข้าราชการประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสามวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นสามวันทำการ ทั้งนี้ กรมบัญชีกลางจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การจ่ายเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ

ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑ การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ให้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือระเบียบข้อบังคับของกระทรวงกลาโหมที่ได้ทำความตกลงไว้กับกระทรวงการคลัง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราเงินเดือนข้าราชการระหว่างพักราชการ ไม่ถือเป็นอัตราว่าง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถ้าเจ้ากระทรวงหรือผู้มีอำนาจพิจารณาและวินิจฉัยตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการหรือตามระเบียบข้อบังคับกระทรวงกลาโหมที่ได้ทำความตกลงไว้กับกระทรวงการคลังให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างพักราชการอย่างใดก็ให้จ่ายเงินเดือนตามที่วินิจฉัยนั้นจนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินเดือนข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้ותרณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออกหรือไล่ออกด้วย โดยอนุโลม

หมวด ๔

การจ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษในกรณีที่ข้าราชการถึงแก่ความตาย

มาตรา ๒๓ ข้าราชการผู้ใดถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการให้จ่ายเงินช่วยเหลือจำนวนสามเท่าของเงินเดือนเต็มเดือนที่ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับในเดือนที่ถึงแก่ความตาย และหากข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษค่าวิชาเงินประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ และเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด ให้รวมเงินดังกล่าวกับเงินเดือนเพื่อคำนวณเป็นเงินช่วยเหลือจำนวนสามเท่าด้วย

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผู้ותרณ์คำสั่งลงโทษ ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือนตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ โดยอนุโลม

ข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่ายเงินช่วยเหลือ

มาตรา ๒๔ เงินช่วยเหลือตามมาตรา ๒๓ ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการผู้ตายแสดงเจตนาโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ถ้าข้าราชการผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคหนึ่ง หรือบุคคลซึ่งข้าราชการผู้ตายแสดงเจตนาไว้ตายก่อนข้าราชการผู้ตายหรือก่อนมีการจ่ายเงิน ก็ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับดังนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) ปิตามารดา

เมื่อปรากฏว่าบุคคลในลำดับก่อนตามวรรคสองมีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามความในวรรคสองในลำดับเดียวกันมีหลายคนให้จ่ายให้แก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ

มาตรา ๒๕ การขอรับเงินช่วยเหลือ ให้กระทำภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการผู้ซึ่งมีสิทธิรับเงินเดือนตาย เว้นแต่กรณีที่ผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ ผู้ถูกสั่งให้ออกจาก

ราชการไว้ก่อน หรือผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ระยะเวลาหนึ่งปีให้นับแต่วันที่มีการอุทธรณ์พักราชการ การ
ออกราชการไว้ก่อน หรือการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษสิ้นสุดลง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพข้าราชการผู้ตาย
เพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควร ให้ทางราชการหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือได้เท่าที่จ่าย
จริง แล้วมอบส่วนที่เหลือ ถ้ามี ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามมาตรา ๒๔

หมวด ๕
การจ่ายเงินเดือนระหว่างลา

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตราย
หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ให้ข้าราชการที่ลาป่วย ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ในปีหนึ่งไม่
เกินหกสัปดาห์ทำการ แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปเห็นสมควร
จะให้จ่ายเงินเดือนต่อไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกินหกสัปดาห์ทำการ

มาตรา ๒๘^๙ ข้าราชการลาเนื่องจากการคลอดบุตร ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้
ไม่เกินเก้าสัปดาห์

มาตรา ๒๘/๑^{๑๐} ข้าราชการซึ่งลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรภายในสามสัปดาห์
นับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตร ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ แต่ถ้าเป็นการลา
เมื่อพ้นสามสัปดาห์นับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตร ไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา เว้นแต่ผู้บังคับบัญชา
ตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปเห็นสมควรจะให้จ่ายเงินเดือนระหว่างลานั้นก็ได้ แต่
ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

มาตรา ๒๙ ให้ข้าราชการลากิจส่วนตัวโดยได้รับเงินเดือนในปีหนึ่งไม่เกินสี่สัปดาห์
ทำการ แต่ในปีที่เริ่มรับราชการ ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

มาตรา ๒๙/๑^{๑๑} ข้าราชการซึ่งลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรต่อเนื่องจากการลา
คลอดบุตร ไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

มาตรา ๓๐ ให้ข้าราชการที่ลาพักผ่อนประจำปีได้รับเงินเดือนระหว่างลาไม่เกิน

^๙ มาตรา ๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และ
เงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙

^{๑๐} มาตรา ๒๘/๑ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงิน
อื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕

^{๑๑} มาตรา ๒๙/๑ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงิน
อื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕

ระยะเวลาที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๑^{๑๒} ตั้งแต่เริ่มรับราชการ ข้าราชการผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือเคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาโดยการอุปสมบทนั้นมีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดไม่ให้ถือเป็นวันลาของข้าราชการ หรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้ข้าราชการผู้นั้นลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ แล้วแต่กรณี โดยได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ทั้งนี้ ต้องรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๒ ข้าราชการซึ่งลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างนั้นได้ แต่ถ้าพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วไม่รายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการภายในเจ็ดวัน ให้งดจ่ายเงินเดือนหลังจากนั้นไว้จนถึงวันเข้าปฏิบัติราชการ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปจะให้อำนาจจ่ายเงินเดือนระหว่างนั้นต่อไปอีกก็ได้ แต่ไม่เกินสิบห้าวัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๓ ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ทำงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างลาไม่เกินสี่ปี นับแต่วันไปศึกษา ฝึกอบรม ทำงาน หรือปฏิบัติการวิจัย จนถึงวันก่อนวันมารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติราชการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาตการลา เห็นสมควรให้ข้าราชการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ทำงาน หรือปฏิบัติการวิจัยเกินสี่ปี ก็ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ แต่ทั้งนี้ เมื่อรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกินหกปี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๔ ข้าราชการที่ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา เว้นแต่อัตราเงินเดือนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของทางราชการที่ผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น ให้ได้รับเงินเดือนจากทางราชการสมทบ ซึ่งเมื่อรวมกับเงินเดือนจากองค์การระหว่างประเทศแล้วไม่เกินอัตราเงินเดือนของทางราชการที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ ข้าราชการที่ลาติดตามคู่สมรส ไม่ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕/๑^{๑๓} ข้าราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อไปเข้ารับการฝึกอบรม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ แล้วแต่กรณี ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร แต่ไม่เกินสิบสองเดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๒} มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๑๓} มาตรา ๓๕/๑ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ให้
เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลักษณะ ๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เงินปีและเงินประจำตำแหน่ง
ที่จ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนของสำนักพระราชวัง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๗ ผู้มีสิทธิได้รับเงินปีในปีใด ให้จ่ายเงินปีในปีนั้นให้เต็มทั้งปีไม่ว่ากรณีจะ
เป็นประการใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๘ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธาน
องคมนตรี หรือองคมนตรี ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป สำหรับ
เงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ให้เป็นไปตามอัตราที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
การจ่ายเงินประจำตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ประธานองคมนตรี หรือ
องคมนตรีที่พ้นจากตำแหน่ง ให้จ่ายได้เพียงวันก่อนวันพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ถึงแก่ความตาย ให้
จ่ายสำหรับเดือนที่ถึงแก่ความตายนั้นให้เต็มเดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๙ การจ่ายเงินประจำตำแหน่งตามมาตรา ๓๘ ให้จ่ายในลักษณะเงินเดือน
แต่ไม่ต้องทำบัญชีถือจ่าย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลักษณะ ๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นที่จ่ายในลักษณะบำเหน็จ บำนาญ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมวด ๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การจ่ายบำเหน็จ บำนาญ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๐ การจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญ ให้กรมบัญชีกลางเป็นผู้พิจารณาส่งจ่าย
ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

การจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญในกรณีผู้เคยรับบำนาญอยู่แล้วกลับเข้ารับราชการใหม่
แล้วออกจากราชการครั้งหลังโดยมีสิทธิได้รับบำนาญในครั้งหลังด้วย ถ้าการรับราชการในครั้งก่อนกับ
ครั้งหลังต่างกระทรวง ทบวง กรมกัน ให้รวมจ่ายบำนาญทางส่วนราชการที่ออกจากราชการครั้งหลัง
ในกรณีที่มีการลดหรือดับบำนาญในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการใหม่
และต่อมาออกจากราชการครั้งหลังโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ การจ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิมตั้งแต่นั้น
วันออกจากราชการครั้งหลังจะจ่ายต่อเนื่องกรมบัญชีกลางส่งจ่ายให้แล้ว และให้จ่ายทางส่วนราชการ
เดิมที่จ่ายบำนาญนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่การกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นการกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมือง ให้ผู้นั้นมีสิทธิเลือกขอรับบำนาญบางส่วนราชการเดิมที่ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญมาก่อน หรือบางส่วนราชการที่ออกจากราชการครั้งสุดท้าย หรือบางส่วนราชการที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองในขณะนั้น

มาตรา ๔๑ บำนาญปกติและบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันขาดจากอัตราเงินเดือนเป็นต้นไป

บำนาญพิเศษในกรณีถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้จ่ายได้ตั้งแต่วันถัดจากวันถึงแก่ความตาย หรือวันถัดจากวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตายตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๒ ถ้าผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย นอกจากนี้ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษจำนวนเท่ากับบำนาญรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ถ้ามี) สามเดือน แต่ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญที่ถึงแก่ความตายเป็นผู้รับบำนาญตกทอดหรือบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ ไม่ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษ

ให้นำความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับแก่การจ่ายเงินช่วยพิเศษตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายก่อนที่กรมบัญชีกลางจะส่งจ่ายบำนาญ ให้นับระยะเวลาเพื่อขอรับเงินช่วยพิเศษตามความในมาตรา ๒๕ ตั้งแต่วันที่กรมบัญชีกลางส่งจ่าย

มาตรา ๔๓^{๑๕} การจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร หรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นห้าวันทำการ ทั้งนี้ กรมบัญชีกลางจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๔๔^{๑๖} การตรวจสอบการมีชีวิตของผู้รับบำนาญก่อนจ่ายบำนาญ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

มาตรา ๔๔ ทวิ^{๑๗} ให้ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมืองและผู้รับบำนาญ

^{๑๕} มาตรา ๔๐ วรรคสี่ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๑๕} มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙

^{๑๖} มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙

^{๑๗} มาตรา ๔๔ ทวิ เพิ่มโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ตามมาตรา ๔๐ ไว้แล้ว มีสิทธิเปลี่ยนส่วนราชการที่จ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิม โดยอาจเลือกขอรับ
ทางส่วนราชการเดิมที่ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญมาก่อน หรือทางส่วนราชการที่ผู้นั้นออกจากราชการครั้ง
หลังสุด หรือทางส่วนราชการที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองก็ได้

หมวด ๒

มาตรา ๔๕ การจ่ายเงินตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ กฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่ที่มนุษยธรรม กฎหมายว่าด้วยบำนาญพิเศษสมาชิกกองอาสารักษาดินแดน หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ให้นำความในลักษณะ ๓ หมวด ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ มีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัยและสภาวะการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับสิทธิและประโยชน์ของข้าราชการเกี่ยวกับการลาได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับสิทธิและประโยชน์ของข้าราชการดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๕^{๑๘}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๔๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดวิธีปฏิบัติในการรับบำนาญยังไม่สะดวกและไม่เหมาะสมสำหรับผู้ซึ่งรับบำนาญอยู่แล้ว และกลับเข้ารับราชการใหม่ ซึ่งในการรับราชการครั้งหลังสุดเป็นข้าราชการการเมืองและผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมืองและเป็นผู้รับบำนาญอยู่แล้วตามมาตรา ๔๐ โดยที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญหรือผู้รับบำนาญอยู่แล้วดังกล่าวมีจำนวนไม่มากนัก และการตรวจสอบเพื่อมิให้มีการจ่ายบำนาญซ้ำซ้อนกันสามารถกระทำได้โดยไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติแต่อย่างใด จึงเห็นควรให้สิทธิแก่บุคคลดังกล่าวที่จะเลือกขอรับบำนาญทางส่วนราชการเดิมที่ผู้นั้นมีสิทธิรับบำนาญมาก่อน หรือทางส่วนราชการที่ออกจากราชการครั้งหลังสุด หรือทางส่วนราชการที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมือง แล้วแต่กรณีได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๓๙^{๑๙}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการ ในกรณีลาคลอดบุตร ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ ยังกำหนดไว้ไม่เหมาะสม ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพของข้าราชการสตรีและการเลี้ยงดูบุตรในระยะแรกเกิดสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนระหว่างลาดังกล่าวเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๔๙^{๒๐}

^{๑๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๙๖/หน้า ๑๐/๑๔ กันยายน ๒๕๓๕
^{๑๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓/ตอนที่ ๑๔ ก/หน้า ๑/๓ พฤษภาคม ๒๕๓๙
^{๒๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนที่ ๓๘ ก/หน้า ๑/๑๗ เมษายน ๒๕๔๙

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่การเบิกจ่ายเงินเดือนของส่วนราชการต่าง ๆ และการจ่ายเงินเดือนและบำนาญประจำเดือนตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีความล่าช้าและขาดความคล่องตัว เนื่องจากการเบิกจ่ายเงินเดือนจะต้องจัดทำเป็นบัญชีถือจ่ายและต้องรออนุมัติจากกรมบัญชีกลางก่อนจึงจะสามารถเบิกจ่ายได้ และการจ่ายเงินเดือนและบำนาญประจำเดือนในช่วงวันสิ้นเดือนมีผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจ่ายเงินเสียใหม่และกำหนดวันจ่ายเงินเดือนและบำนาญประจำเดือนให้เร็วขึ้น เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินเดือนและบำนาญประจำเดือนมีความคล่องตัว รวดเร็ว เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้อธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการที่มีได้มาปฏิบัติราชการ เพื่อเป็นการกระจายอำนาจและลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน รวมทั้งยกเลิกการแสดงตนของผู้รับบำนาญและกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบการมีชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญขึ้นใหม่ เพื่อไม่ให้เป็นการสร้างภาระและความลำบากแก่ผู้รับบำนาญเกินความจำเป็น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๗ ข้าราชการซึ่งลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรหรือลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตั้งแต่วันที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ใช้บังคับ ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘/๑ หรือมาตรา ๓๕/๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้ แล้วแต่กรณี

ข้าราชการซึ่งเคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยการอุปสมบทนั้นไม่ถือเป็นวันลาของข้าราชการ หากปรากฏว่าได้มีการลาอุปสมบทในเวลาต่อมา ให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับเงินเดือนระหว่างลาอุปสมบทได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้กำหนดประเภทการลาขึ้นใหม่ คือ การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรและการลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ประกอบกับยังไม่มีกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนระหว่างลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรไว้อย่างชัดเจน อีกทั้งเนื่องจากในปัจจุบันได้มีข้าราชการอุปสมบทในพระพุทธศาสนาตามมติคณะรัฐมนตรี โดยการอุปสมบทนั้นไม่ถือเป็นวันลาของข้าราชการ และหากข้าราชการดังกล่าวมีการลาอุปสมบทก็จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาอุปสมบทได้ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการ

ระหว่างลาในกรณีดังกล่าว และแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการซึ่งลา
อุปสมบทให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ปณตกร/ผู้จัดทำ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๓ ตุลาคม ๒๕๕๕

ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๓๖๘

กรมบัญชีกลาง
ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

เรียน ปลัดกระทรวง ผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดี เลขาธิการ อธิการบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด

ด้วยระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๑๒๓ ง วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ทั้งนี้ กรมบัญชีกลางได้นำระเบียบดังกล่าวเผยแพร่ทางระบบสารสนเทศกฎหมายและระเบียบการคลังของกรมบัญชีกลางแล้ว โดยสามารถเปิดดูและดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ www.cgd.go.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุณิรัตน์ รัตนโชติ)

ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบการเงินการคลัง
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบด้านเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ

โทร. ๐-๒๑๒๗-๗๒๖๔

ระเบียบ

ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ เพื่อให้หลักเกณฑ์การจ่ายค่าจ้างระหว่างลาของลูกจ้างของส่วนราชการสอดคล้องกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๑ ตริ แห่งระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

“ข้อ ๒๑ ตริ ลูกจ้างประจำซึ่งลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตร ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ แต่ถ้าเป็นการลาเมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตร ไม่ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลา เว้นแต่หัวหน้าส่วนราชการในส่วนกลางหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นสมควรจะให้จ่ายค่าจ้างระหว่างลานั้นก็ได้ แต่ไม่เกินสิบห้าวันทำการ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ แห่งระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๒ ตั้งแต่เริ่มเข้าปฏิบัติงาน ลูกจ้างประจำผู้ใดยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือเคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาโดยการอุปสมบทนั้นมีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดไม่ให้ถือเป็นวันลาของลูกจ้างประจำ หรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบียให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ แล้วแต่กรณี โดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เว้นแต่ลูกจ้างประจำรายวันและรายชั่วโมง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุดประจำสัปดาห์ทั้งนี้ ต้องปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๖/๑ แห่งระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

“ข้อ ๒๖/๑ ลูกจ้างประจำซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ แล้วแต่กรณี ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร แต่ไม่เกินสิบสองเดือน”

ข้อ ๖ ลูกจ้างประจำซึ่งลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรหรือลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ตั้งแต่วันที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ใช้บังคับ ให้ได้รับ ค่าจ้างระหว่างลาได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๑ ตี หรือข้อ ๒๖/๑ แห่งระเบียบ ว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบนี้ แล้วแต่กรณี

ลูกจ้างประจำซึ่งเคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยการอุปสมบทนั้นไม่ถือเป็นวันลาของลูกจ้างประจำ หากปรากฏว่าได้มีการ ลาอุปสมบทในเวลาต่อมา ให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้รับค่าจ้างระหว่างลาอุปสมบทได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒ แห่งระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข

ที่ 502/2531

เรื่อง มอบหมายการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท

เพื่อให้การพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบทของข้าราชการ
ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นไปโดยสะดวกรวดเร็ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ
พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท พ.ศ. 2521 จึงมอบหมายให้ ผู้ดำรง
ตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นผู้พิจารณาในการที่ข้าราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมีศรัทธาจะอุปสมบท
ในพระพุทธศาสนา เมื่อพิจารณาเห็นเป็นการสมควรแล้ว เป็นอันว่าข้าราชการผู้นั้นได้รับพระราชทาน
พระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทได้ คือ

1. อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะ เป็นกรมในสังกัด
กระทรวงสาธารณสุข สำหรับการลาอุปสมบทของข้าราชการในสังกัดที่ปฏิบัติราชการอยู่ในส่วนกลาง
ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตน
2. ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการลาอุปสมบทของข้าราชการในราชการบริหาร
ส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาค ที่ปฏิบัติราชการ เป็นการประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ทั้งนี้ ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ 61/2524 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์
2524 โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 13 ตุลาคม 2531

(ลงชื่อ) ประมุข จันทวิมล

(นายประมุข จันทวิมล)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้ข้าราชการลาอุปสมบท

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกา^๕เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา^๕ด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกา^๕ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกา^๕ด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๔ ข้าราชการผู้ใดมีศรัทธาจะอุปสมบทในพระพุทธศาสนา ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับตามระเบียบหรือข้อบังคับของทางราชการ และเมื่อปลดกระทรวง ปลัดทบวง หัวหน้าส่วนราชการ^๕ที่มีฐานะเป็นกรมและขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หัวหน้าส่วนราชการ^๕ที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว แล้วแต่กรณีพิจารณาเห็นเป็นการสมควรแล้ว เป็นอันว่าข้าราชการผู้นั้นได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทได้

หนังสือแสดงการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท ให้ทำตามแบบ ๑ หรือแบบ ๒ ท้ายพระราชกฤษฎีกา^๕แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกา^๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

แบบ ๑

หนังสือแสดงการพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้ข้าราชการลาอุปสมบท

ด้วย ซึ่งเป็นข้าราชการ

ตำแหน่ง กรม กระทรวง

มีศรัทธาจะอุปสมบทในพระพุทธศาสนา.....

ได้พิจารณาเห็นเป็นการสมควรแล้ว จึงเป็นอันว่า.....

ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทได้ตามพระราช

กฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลา

อุปสมบท พ.ศ. ๒๕๒๑

ขอพระสงฆ์และพระอุปัชฌายาจารย์ซึ่งได้รับอาราธนาให้อุปสมบท

จงปราศจากแรงเกียจในการให้อุปสมบทแก่ราชกัณฐะบุรุษผู้นี้ ทรงพระกรุณา

ฝากให้อ่อนเคราะห์ด้วย

(ลายมือชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบ ๒

หนังสือแสดงการพระราชทานพระบรมราชานุญาต
ให้ข้าราชการลาอุปสมบท

ด้วย ซึ่งเป็นข้าราชการ

ตำแหน่ง กรม กระทรวง

มีศรัทธาจะอุปสมบทในพระพุทธศาสนา

ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก ได้พิจารณาเห็นเป็นการสมควร

แล้ว จึงเป็นอันว่า ได้รับพระราชทานพระบรม

ราชานุญาตให้ลาอุปสมบทได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทาน

พระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท พ.ศ. ๒๕๒๑

ขอพระสงฆ์และพระอุปัชฌายาจารย์ซึ่งได้รับอาราธนาให้อุปสมบท
จงปราศจากรังเกียจในการให้อุปสมบทแก่ราชกัญญบุรุษผู้ทรงพระกรุณา
ฝากให้อุปสมบัตินี้ด้วย

(ลายมือชื่อ)

ตำแหน่ง

วันที่ เดือน พ.ศ.

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบทที่ไ้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้กำหนดให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาการลาอุปสมบทของข้าราชการ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในทางปฏิบัติ สมควรกำหนดให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและชนตรงต่อนายกรัฐมนตรี หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว แล้วแต่กรณีเป็นผู้พิจารณาแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกาขึ้น

๒๔ กรกฎาคม 2540

เรื่อง ขอรื้อการลาอุปสมบท

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ทม 0901/2935 ลงวันที่ 19 มิถุนายน 2540

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยรามคำแหงแจ้งว่า มีข้าราชการในสังกัดขออนุญาตลาอุปสมบท ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 ทั้งนี้ ในระหว่างรับราชการ ข้าราชการผู้นี้ได้เคยอุปสมบทในขณะที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนมาแล้วครั้งหนึ่ง จึงขอหารือว่า

1. ผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตให้ข้าราชการผู้นี้ลาอุปสมบทครั้งหลังตามที่ขอลาได้หรือไม่
 2. ข้าราชการผู้นี้จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาหรือไม่
 3. กรณีข้าราชการไม่เคยอุปสมบทได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทโดยมีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา และมีความประสงค์จะลาอุปสมบทอีกครั้งโดยไม่ขอรับเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตให้ลาได้หรือไม่
- ดังกล่าวละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ในหลักการการลาอุปสมบทของข้าราชการ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 แล้ว ยังจะต้องปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท พ.ศ. 2521 ด้วย ดังนั้น การที่ข้าราชการประสงค์จะลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา จะต้องดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน กล่าวคือ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต ก่อนวันอุปสมบทไม่น้อยกว่า 60 วัน ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 ข้อ 30 และจะต้องขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ตามมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท พ.ศ. 2521 ประกอบกับกฎหมายและระเบียบดังกล่าว มิได้กำหนดข้อห้ามหรือจำกัดสิทธิในการขอลาอุปสมบทอีก ดังนั้น ข้าราชการจึงขอลาอุปสมบทอีกได้ แต่จะได้รับอนุญาตหรือไม่ ย่อมอยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาตที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตเพียงใดก็ได้ ส่วนกรณีจะได้รับ

เงินเดือนในระหว่างลาอุปสมบทหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนเงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. 2535 ซึ่งได้กำหนดเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาไว้ โดยไม่เกี่ยวกับอำนาจในการพิจารณาหรืออนุญาตการลาแต่อย่างใด ดังนั้น กรณีตามข้อหารือ สำนักนายกรัฐมนตรีจึงเห็นว่า

1. กรณีตามข้อ 1 และข้อ 3 แม้ว่าข้าราชการผู้นี้จะเคยอุปสมบทในขณะที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนมาก่อนตามข้อ 1 หรือเคยลาอุปสมบทโดยได้รับเงินเดือนในระหว่างลา ตามข้อ 3 มาแล้วก็ตาม เมื่อข้าราชการผู้นี้ประสงค์จะขอลาอุปสมบทอีก ก็จะต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 ข้อ 30 กล่าวคือ จะต้องยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต แต่จะได้รับอนุญาตหรือไม่ ย่อมอยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาตที่จะอนุญาตหรือไม่เพียงใดก็ได้

ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่า การขออนุญาตลาพักผ่อน แต่ไปอุปสมบท ควรจะต้องพิจารณาว่าเป็นการลาผิดประเภท ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 และถ้าเป็นข้าราชการแต่ไม่ได้มีการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตลาอุปสมบท ก็จะไม่ชอบด้วยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ข้าราชการลาอุปสมบท พ.ศ. 2521 อีกด้วย

2. กรณีตามข้อ 2 ข้าราชการผู้นี้จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างลาอุปสมบทหรือไม่นั้น เนื่องจากเป็นเรื่องของสิทธิในการรับเงินเดือนระหว่างลาตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือนฯ พ.ศ. 2535 ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงสมควรหารือไปยังกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาในส่วนนี้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

๒๔ ก.ค. ๒๕๓๕

(นางผาณิต นิตินันท์ประภาส)
รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
กองกฎหมายและระเบียบกลาง
โทร. 2822694
โทรสาร 2827896

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
เลขรับ.....10010
วันที่.....23 2/2540
เวลา.....14

ที่ ทม 0901/2935

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

19 มิถุนายน 2540

กองกฎหมายและระเบียบกลาง
เลขรับ.....1611
วันที่.....23 5/2540
เวลา.....15.00

เรื่อง ทารือการลาอุปสมบท

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วย มีข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประสงค์จะอุปสมบทและได้
เสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชา ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ.2535 โดยแจ้งว่า
ในระหว่างรับราชการเคยอุปสมบทในระหว่างได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนมาแล้วครั้งหนึ่ง และปัจจุบัน
มีศรัทธาในพระพุทธศาสนา พร้อมกับขอลาอุปสมบทตามข้อ 30 แห่งระเบียบการลาของข้าราชการ
พ.ศ.2535 อีกครั้งหนึ่ง

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอหารือว่า (1) ผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตให้ข้าราชการผู้นี้
ลาอุปสมบทครั้งหลังตามที่ขอลาได้หรือไม่ (2) ข้าราชการผู้นี้จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา
หรือไม่ และ (3) กรณีข้าราชการไม่เคยอุปสมบทได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทโดยมีสิทธิได้รับเงิน
เดือนระหว่างลาและมีความประสงค์จะลาอุปสมบทอีกครั้งโดยไม่ขอรับเงินเดือน ผู้บังคับบัญชา
จะอนุญาตให้ลาได้หรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและตอบข้อหารือให้ทราบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางวัชรีย์ ตั้งพานิชย์)

หัวหน้าสำนักงานอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

กองการเจ้าหน้าที่

โทร. 3180892 - 3180893

3180894

คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข

ที่ ๕ ลจ / ๒๕๕๕

เรื่อง มอบอำนาจการพิจารณาหรืออนุญาตการลา การอนุญาตการลาไปศึกษา
ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ และการอนุมัติ
การเดินทางไปราชการต่างประเทศ

ตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๘๘๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๑.๓ มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขในการอนุญาตให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำลาป่วยหรือลาถึงส่วนตัวครั้งหนึ่งได้ตามเห็นสมควร คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๓๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ มอบอำนาจการพิจารณาหรืออนุญาตการลาอุปสมบทหรือลาหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ของข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการและลูกจ้างชั่วคราวเงินบำรุงของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๔๔๐๘/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗ มอบอำนาจการอนุญาตการลาของหัวหน้าหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางแต่มีสำนักงานตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค และตามคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๑๐๗๗/๒๕๔๔ มอบอำนาจการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศหรือการอนุมัติ ไปราชการต่างประเทศ นั้น บัดนี้ ได้มีการประกาศใช้ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการฉบับใหม่แล้ว จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขคำสั่งดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องใหม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๙ วรรค ๒ แห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศคณะกรรมการการบริหารพนักงานราชการ เรื่องคำตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของพนักงานราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติว่าด้วยการลาของพนักงานราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกื้อกูลของลูกจ้างชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๕ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ มอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้มีอำนาจในการพิจารณา หรืออนุญาตการลา หรือดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ในส่วนที่เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงสาธารณสุข คือ

๑.๑ อธิบดีและเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาในกรณีดังนี้

(๑) สำหรับการลาของข้าราชการ ลูกจ้างประจำในสังกัดที่ปฏิบัติราชการอยู่ในส่วนกลาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตนทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

(๒) สำหรับการลาพนักงานราชการในสังกัดที่ปฏิบัติราชการอยู่ในส่วนกลาง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตน

(๓) การอนุมัติให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำเดินทางไปราชการต่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

/(๔) การขอ...

(๔) การขอความร่วมมือ หรือประสานงานกับกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงาน ก.พ. หรือส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการและอำนวยความสะดวกแก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ เช่น การอำนวยความสะดวกในการเดินทาง การออกหนังสือเดินทาง การต่ออายุหนังสือเดินทาง เป็นต้น

๑.๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดในกรณี ดังนี้

(๑) สำหรับการลาของข้าราชการ และลูกจ้างประจำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

(๒) สำหรับการลาของพนักงานราชการ

(๓) การพิจารณา อนุมัติให้ข้าราชการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙

(๔) การพิจารณาหรืออนุมัติให้ลูกจ้างประจำลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบกับข้อ ๒๔ และ ๒๕ แห่งระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๕) การลงนามเป็นผู้รับสัญญาให้ข้าราชการ และลูกจ้างประจำลาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

(๖) การอนุมัติให้ข้าราชการและลูกจ้างประจำเดินทางไปราชการต่างประเทศตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๗) การขอความร่วมมือ หรือประสานงานกับกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงาน ก.พ. หรือส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการและอำนวยความสะดวกแก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ เช่น การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทาง การออกหนังสือเดินทาง การต่ออายุหนังสือเดินทาง เป็นต้น

๑.๓ หัวหน้าหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สำหรับการลาของลูกจ้างชั่วคราว เงินบำรุงของหน่วยบริการซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตน

ข้อ ๒ การมอบอำนาจตามข้อ ๑ กรณีของอธิบดีและเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา สำหรับข้าราชการทุกประเภทและทุกระดับ และลูกจ้างประจำแล้วแต่กรณีที่อยู่ในสังกัด และกรณีของผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการทุกประเภทและทุกระดับและลูกจ้างประจำในสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนกลาง ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ซึ่งอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ ด้วย

ข้อ ๓ ในกรณีการมอบอำนาจตามข้อ ๑.๑ ถ้าอธิบดีและเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเห็นสมควรมอบอำนาจการปฏิบัติราชการแทนต่อไปตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมก็ให้กระทำได้

ข้อ ๔ การดำเนินการตามคำสั่งนี้ ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

ข้อ ๕ ให้ยกเลิก

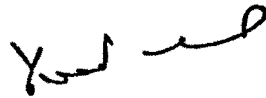
(๑) คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๓๘๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่องมอบอำนาจการพิจารณาหรืออนุญาตการลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์

(๒) คำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๔๔๐๘/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗ เรื่อง มอบอำนาจการอนุญาตการลาของหัวหน้าหน่วยงานที่สังกัดในราชการบริหารส่วนกลาง แต่มีสำนักงานตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

(๓) คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๑๐๗๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เรื่อง มอบอำนาจเกี่ยวกับการอนุญาตลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติงานวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ หรืออนุมัติการเดินทางไปต่างประเทศ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายไพจิตร วราจิต)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

คดีปกครอง

เกี่ยวกับการลาของข้าราชการ

ตัวอย่างคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด กรณีเกี่ยวกับการลา

ไปไม่รอ (การอนุญาต)

ประธานกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล ได้มีคำสั่งไม่เลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่นางสาว จ.(ผู้ฟ้องคดี) ในครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยให้เหตุผลว่าขาดราชการในระหว่าง วันที่ ๙- ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร กล่าวคือ นางสาว จ. ได้ยื่นใบลาพักผ่อน ตั้งแต่วันที่ ๙- ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ แล้วไม่ได้รับการอนุญาต ทั้งนี้ ในช่วงดังกล่าวมีวันหยุด ต่อเนื่องกันหลายวัน คือ ระหว่างวันที่ ๖ - ๘ เมษายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๑๓ - ๑๗ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นวันหยุดราชการ นางสาว จ. ได้เสนอใบลาพักผ่อนตั้งแต่วันที่ ๙- ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ ต่อผู้ถูกฟ้อง คดี (ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล) ผ่านปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล โดยยื่น ใบลาพักผ่อนเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ และในตอนบ่ายของวันนั้น ผู้ฟ้องคดีขอกลับก่อนโดยไม่รอ ฟังผลการพิจารณา ต่อมานางสาว จ. จึงนำเรื่องมาฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อให้เพิกถอนคำสั่ง ดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่าแม้การลาพักผ่อนจะถือเป็นสิทธิ ของข้าราชการที่จะลาพักผ่อนได้ แต่มีได้หมายความว่า ผู้ลามีสิทธิที่จะลาพักผ่อนเมื่อใดก็ได้ หรือลา จำนวนกี่วันตามที่มีสิทธิเหลืออยู่ได้ตามใจชอบ โดยไม่ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ทาง ราชการ และผู้บังคับบัญชาไม่สามารถยับยั้งได้ ระเบียบการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงกำหนดให้ผู้ลาต้องเสนอใบลาต่อผู้บังคับบัญชาและจะต้องอยู่รอให้ผู้มีอำนาจได้พิจารณาก่อน จะหยุดราชการไปทันทีไม่ได้ เมื่อผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ การลาพักผ่อนของข้าราชการ จึงเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาว่าการลาในช่วงเวลาดังกล่าว มีผลกระทบต่องานราชการหรือไม่ หากเห็นว่ามีความจำเป็นหรือเร่งด่วนที่จะต้องให้ผู้ลาอยู่ปฏิบัติ ราชการหรือถ้าอนุญาตให้ลาอาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการ จะพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ลาก็ได้

การที่ผู้ฟ้องคดียื่นใบลาพักผ่อน โดยไม่อยู่รอฟังผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็น ผู้มีอำนาจอนุญาตว่าอนุญาตให้ลาตามคำขอหรือไม่ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๖ ของระเบียบ ว่าด้วยการลาของข้าราชการพ.ศ. ๒๕๓๕ และเมื่อหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ได้โทรศัพท์แจ้งให้สามีของผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาต ผู้ฟ้องคดีควรจะมาปฏิบัติ ราชการ แต่กลับหยุดราชการตามที่ได้ยื่นใบลาไว้ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดราชการ และการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาพักผ่อนในช่วงวันดังกล่าว เป็นการออกคำสั่งโดยมีเหตุผลและ คำวินิจฉัยประโยชน์ของราชการ ไม่ปรากฏว่าได้กระทำไปโดยมีอคติโกรธเคืองหรือกลั่นแกล้ง แต่อย่างใด จึงเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น จึงเป็นการขาดราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๔๑๔/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๓๖/๒๕๕๗)

ลาป่วยจนเกินโควตา

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้มีคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ นางสาว ก.(ผู้ฟ้องคดี) ในครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ เนื่องจากการประเมิน ผลการปฏิบัติงานได้ ๑๑๙ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๕๐ อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงและไม่อยู่ใน เกณฑ์เลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งขึ้นสาเหตุจากไม่ได้ปฏิบัติราชการติดต่อกันหลายวันด้วยต้องลาป่วยเพื่อ ไปรักษาโรคมะเร็งเต้านม ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตนลาป่วยจำนวน ๓ ครั้ง รวม ๕๒ วัน เป็นการลาป่วยซึ่ง จำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานหลายคราว รวมกันแล้วไม่เกินไม่เกิน ๖๐ วันทำการ จึงไม่ขาด คุณสมบัติในการเลื่อนขึ้นเงินเดือน และมีสิทธิได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งขึ้น นางสาว จ. จึงนำ เรื่องมาฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่าการเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ รอบ การประเมินตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้คะแนน ผลการปฏิบัติงาน ๑๑๙ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๕๐ และในการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีระหว่าง วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ ในรอบปีงบประมาณครั้งที่ ๒ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ขอลาป่วยเพื่อเข้ารับการรักษามะเร็งเต้านมที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย โดยยื่นใบอนุญาตลาป่วยและได้รับอนุญาต ครั้งที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ - ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เพื่อ เตรียมการผ่าตัด ครั้งที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เพื่อเข้ารับ การผ่าตัด ครั้งที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ เพื่อเข้ารับการ รักษารังสีวิทยา ครั้งที่ ๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙ เพื่อเข้ารับการรักษารังสีวิทยา และ ครั้งที่ ๕ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ - ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ เพื่อเข้ารับการรักษาเคมีบำบัด รวมเวลาที่ผู้ฟ้องคดี ลาป่วย ๖๙ วันทำการ ซึ่งเป็นการลาป่วยที่จำเป็นต้องรักษาตัวหลายคราว แต่รวมจำนวนวันลาแล้ว เกิน ๖๐ วันทำการ ผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งขึ้น จึงไม่ มีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งขึ้นครั้งที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีต้องมีคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือน ให้ผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๗ (๘) (ค) ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ.๒๕๔๔ การไม่เลื่อนขึ้น เงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีโดยเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขึ้น เงินเดือนจึงเป็นการออกคำสั่งที่ให้เหตุผลไม่ตรงกับข้อเท็จจริง แต่ก็ไม่ถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดย ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีมีผลเป็นการไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย จึงยังมีใช่เป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๗๓/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๖๗/๒๕๖๑)

ผิดหลายเรื่อง

ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน นาย ส.(ผู้ฟ้องคดี) จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน นาย ส. จึงนำเรื่องมาฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นนายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรม) ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมมาทำงานสายโดยไม่ใส่ใจระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการลงเวลาปฏิบัติราชการที่ทางราชการกำหนด และการเสนอใบลาพักผ่อนฉบับลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ทางโทรสารต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลโดยมิได้เดินทางมาที่โรงพยาบาลเพื่อรอคำสั่งว่าผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตให้ลาพักผ่อนหรือไม่ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ และพฤติกรรมที่ผู้ฟ้องคดีแสดงต่อผู้ป่วยที่มารับการตรวจรักษาที่แสดงให้เห็นถึงการไม่ต้อนรับและให้ความสะดวกแก่ประชาชน และดูหมิ่นเหยียดหยามประชาชนที่มารับบริการที่โรงพยาบาล ซึ่งถือว่าเป็นความผิดวินัยฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานไม่ต้อนรับและให้ความสะดวกแก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน และดูหมิ่นเหยียดหยามประชาชนผู้ติดต่อราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๑) และ (๘) และมาตรา ๘๓ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และเห็นว่าการมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน นั้น เป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คดีหมายเลขดำ ที่ ฟบ. ๒๒/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ฟบ. ๑๒/๒๕๕๓)

หมายเหตุ คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด (ฉบับเต็ม) นั้น สามารถค้นหาและดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ของศาลปกครอง <https://www.admincourt.go.th/>

